

AIZRAUŠANA

...filiāle šeit Jumā. Man ir liels gods pieņemt šo ielūgumu atkal atbraukt uz šejieni. Pagājušajā reizē mums šeit bija brīnišķīgs laiks. Un pēc tam, kad es uzzināju, ka atkal atbraukšu šurp, es sajutos patiešām labi. Kad dzirdi no cilvēkiem liecības un tos jaukos vārdus, tas tā kā nedaudz uzmundrina.

2 Billijs pastāstīja man par to brāli no Lasvegasas, kurš gribēja novadīt sanāksmi turienes filiālē; es satikšos ar viņu uzreiz pēc šī dievkalpojuma beigām. Viņš saka, ka mums tieši janvārī būs laiks ieskriet tur pirms sanāksmēm Fīniksā, saprotiet, atbraukt uz Lasvegasu. Un tāpēc... Mums vienmēr ir gribējies tur aizbraukt.

Man šķiet, ka reiz tur dzīvoja brālis Arts Vilsons, jau sen, varbūt viņš joprojām ir tur. Un viņš palūdza mani tur atbraukt. Viņš ar māsu Vilsoni. Man nebija iespējas, tāpēc varbūt es varēšu atbraukt šajā reizē.

3 Vienkārši vērsieties pie Billija Pola vai pie brāļa Roja Bordersa (man šķiet, ka viņš ir kaut kur šeit; kāds sacīja, ka brālis Rojs ir šeit), pie brāļa Perija, Lī, vai pie kāda no viņiem – viņi jums pateiks. Tikai nosakiet datumus, kad mums atbraukt.

4 Un tā, es tikko kā tikos šeit ar daudziem kalpotājiem un ļoti priecājos, ka satikos ar saviem brāļiem. Cik ļoti man gribētos, lai man būtu laiks iebruukt pie jums ciemos, jo es zinu, ka pie jums ir vislabākie pavāri šajā reģionā. Tas ir jauki.

5 Un tā, brālis Perijs šovakar jau divreiz dabūja. Nu jau viņam ir divas piezīmes. Viena no tām bija par to atslēgto mikrofonu, kad... [Brālis Branhams un sanāksme smejas –Tulk.] Tevi uzskata par vainīgu, brāli Perij. Es nedomāju, ka tā patiešām bija tava vaina. Taču tu... Kāds grasījās uzstāties. Tas tik bija numurs. [Sanāksme smejas–Tulk.]

6 Un tad vēl atkal, viņš tur iznāca un sarunājās. Viņš sacīja: “Paklausies,” runādams ar brāli Kolinzu vai ar kādu no viņiem. Sacīja: “Vakariņas bija labas. Taču,” sacīja, “es tev saku,” sacīja, “tas cilvēks droši vien ir spānis vai kaut kas tāds, vai meksikānis. Tik dedzinošus piparus vēl dzīvē nebiju ēdis!” Un tādā garā, bet viņš runāja ar to šefpavāru. [Brālis Branhams un sanāksme smejas–Tulk.]

Tas sacīja: “Es esmu šefpavārs.”

7 Še tev nu, Teksasa. Šeit Arizonā mēs viņu drīzumā izlabosim (vai ne?), ja viņš pabūs starp mums. [Brālis Branhams un sanāksme smejas–Tulk.]

8 Atrasties šeit ir patiešām patīkami! Un es domāju, ka tas vis neskan kā joks, bet kā humora izjūta. Jo pašam Kungam taču bija humora izjūta, ziniet. Viņš sacīja: “Hērods... Ejiet, pasakiet tai lapsai,” saprotiet, “šodien Es izdzenu...izdzenu ļaunos garus; rīt Es kļūšu pilnīgs.” Lūk, Viņam bija humora izjūta; nu, es domāju, mums tā reizēm nekaitēs.

9 Un tā, ir jau diezgan vēls. Bet parasti es sludinu kādas stundas četras. Tāpēc tas... [Brālis Branhams un sanāksme smejas–Tulk.] Zinot, cik ļoti pieklājīgs ir šis brālis un māsa, šī filiāle, mēs šovakar beigsim daudz laicīgāk. Un vienkārši... Es pateicu Terijam. Es teicu...

Viņš pajautāja: “Kādu... Vai uzlikt divu stundu magnetafona lenti?”

10 Es sacīju: “Nē, Terij. Tas ir bankets.” Es sacīju: “Es tikai parunāšu kaut ko ar cilvēkiem kādas trīsdesmit-četrdesmit minūtes, kas...” Tomēr es vienmēr cenšos, zinādams, ka...

11 Kad es vēl biju puika, cilvēki nāca uz turieni paklausīties, jo es biju jauns sludinātājs, vēl jauns puisis, puika. Un viņi sacīja: “Nu, Billijs Branhams, ziniet, ir vēl tikai puika, nav gājis skolā un viņam nav izglītības.” Un viņi nāca tur paklausīties manu lauzīto valodu, manu kentukiešu

akcentu, un tāpēc viņi...tās manas lauzītās galotnes.

Kā nesen šeit vienā no sanāksmēm tika paziņots: “Mēs visi piecelsimies un nodziedāsim valsts himnu.”

12 Es piecēlos un sāku: “Cik tālu ir mans vecais nams Kentuki.” [Sanāksme smejas–Tulk.] Nekādu citu valsti es nezināju, tāpēc, manuprāt, tieši tā arī bija valsts himna.

13 Tomēr tagad, kad tu kļūsti vecāks, nu, mēs...tu ienāc, un tev ir vajadzīgs kaut kas vairāk. Saprotat? Mēs ņemam... Pāvils sacīja: “Kad es biju bērns, es runāju kā bērns un domāju kā bērns.” Tu uzvedies kā bērns. Taču, kad tu kļūsti vecāks, tad sāk ar pirmajiem pāris soļiem, šūpojies un krīti, un celies, un mēģini atkal. Tad, pēc kāda laika tu jau vari noiet pa taisnu līniju. Un tieši tas ir jādara arī mums kā krusta kareivjiem. Ir pienācis laiks soļot pa taisnu līniju, pa to ceļu uz Godību.

14 Es patiešām ticu, ka mēs dzīvojam šīs pasaules vēstures pēdējās epizodēs. Es patiešām ticu, ka Tā Kunga Atnākšana varbūt ir tuvāk, nekā mēs domājam. Tāpēc tagad es lūdzu jūsu uzmanību, aptuveni trīsdesmit minūtes jūsu laika, apmēram tā; es gribētu pievērst jūsu uzmanību kādai Rakstu vietai, kuru es gribētu izmantot kā tēmu, un atsaukties uz vēl dažām šeit. Es...

Nesen, atrazdamies mājās, es aizdomājos par šo domu. Pēc tam es nodomāju: “Nu, es nezinu; ja pieminēt visas tās Rakstu vietas... Es paņēmu tikai kādu daļu, vienkārši šim īsajam kalpošanām, kāda mums būs šovakar.” Es gribu pateikt vienu lietu, kamēr jūs atšķīrat Psalmus, pirmo...27. Psalms, es gribu izlasīt pirmos piecus pantus.

15 Lūk, ko es gribētu pateikt par šiem uzņēmējiem...pilnā Evaņģēlija uzņēmēju filiālēm.

Mans brālis Perijs runāja par tām grāmatām un pārējo, un par jaunajām grāmatām, kas viņiem ir. Cik daudzi atceras, kad mums bija tas ieraksts un es sludināju to šeit Fīniksā, vienā no saietiem – “Kungi, cik ir pulkstenis?” Lūk, tieši ar to iesākās tā grāmata, saprotiet, kad tas notika.

16 Notiek tik daudzi pārdabiski apstiprinājumi rakstītajam Dieva Vārdam šai stundai, tāpēc kaut kas mums pavisam noteiktu tuvojas. Mēs vienkārši... Tas ir pārāk reāli. Tas, ko jūs... Tas jūs pārsteigtu, ja jūs saprastu, kas patiesībā notiek. Daudzi no jums, svešinieki, varbūt dzirdat, kā šie vīri pieceļas un lieto tādas frāzes kā “šīs stundas vēstījums” un visu ko tādu. Tas, par ko viņi runā, ir Dieva apsolījums šai stundai, ko Viņš ir apsolījis īstenot. Un mēs redzam, ka Viņš saskaņā ar Rakstiem apstiprina tieši to, ko Viņš apsolīja īstenot, tādā pat veidā. Paredzējumi katru reizi piepildās pilnīgi precīzi, jo to izsaka Dievs.

17 Ja kāds cilvēks, lai kas viņš arī nebūtu, mēģinās izteikt tādu paredzējumu, tad viņam būs viena iespēja no desmit miljoniem. Ja kāds cilvēks pateiktu jums, ka notiks *kaut kas* konkrēts un ka tas notiktu konkrētā *laikā* – viena iespēja no desmit miljoniem. Un ja vēl pateiktu arī *vietu*, kur tas notiks, tad tā būtu viena iespēja no aptuveni simts miljoniem.

Un vēl arī *laiku*, kad tas notiks, un tamlīdzīgi, un kādā *veidā* tas notiks, un *kas* notiks, un tā tālāk – uzminēt ko tādu ir vienkārši neiespējami. Kad mēs redzam, ka vienmēr, katru reizi tas ir nevainojami, tad tas ir Dievs.

Un tad mēs uzreiz vēršamies pie Rakstiem. Tas mums var izskatīties dīvaini, bet mēs uzreiz vēršamies pie Rakstiem, pat nezinot, kur skatīties, un Svētais Gars parāda un vienkārši savieno kopā visu Vārdu, izveido pilnu ainu, lai parādītu mums, kādā tieši stundā mēs dzīvojam. Mēs pārejam citā laika periodā.

18 Mēs...mēs esam pie stūra. Ir viegli, ja kāds izveido stūri, kad mūrnieks izveido stūri. Sāk, visi liek ķieģeļus tai pašā rindā, tāpat kā sākas konfesija, sāk mūrēt rindu, viss iet labi. Taču, kad tu nonāc līdz tiem pagriezieniem, kad ir jāpagriežas citā virzienā!

Lūk, Dievs neceļ sienu, Viņš ceļ māju, saprotiet, tur ir daudzi stūri un pagriezieni, kurus

Viņš ir paredzējis šeit Bībelē. Bet pagriezieni... Izveidot pagriezienu varētu mēģināt jebkurš, taču tam ir jāatbilst projektam. Ja tā nebūs, tas atkal būs jānojauc.

19 Tāpēc mēs slavējam Dievu par Viņa labestību un jūsu sadraudzību, un par atvērtajām durvīm, kuras Tas Kungs ir devis mums caur šiem uzņēmējiem. Es vienmēr esmu apgalvojis, ka neticu... Es neesmu pret cilvēkiem, kuri ir konfesijās. Taču man nav daudz laika, lai pārlicinātu konfesijas, jo katra no tām ceļ sev apkārt žogu.

20 Un tieši kā... Man šķiet, tas bija brāļa Dāvida nelielais stāsts par to, kā viņš audzēja pīles, un sacīja, ka upē pacēlās ūdens. Bet visas pīles, ziniet, gribēja būt sadraudzībā viena ar otru, taču tas viņām nebija iespējams, jo tās bija nozogotas no visām pusēm. Taču, kad ūdens līmenis pietiekami pacēlās, tas vienkārši pārnesa pīles pāri tiem nozogojumiem. [Sanāksme smejas–Tulk.]

Un tā, es domāju, ka tieši tā arī ir jādara. Vienkārši ūdens līmenis ceļas, saprotiet, un mēs varam tikt ārā no nozogojumiem un būt sadraudzībā viens ar otru, ziniet, ar īstu Kristus mīlestību mūsu sirdīs.

21 Un šie pilnā Evaņģēlija uzņēmēji man ir kā oāze, jo ļoti bieži... Man ir brāļi, jauki brāļi, man šķiet, no visām konfesijām, kādas vien esmu redzējis: prezbiterieši, luterāņi, baptisti, pentakosti, visvisādi pentakosti, no Dieva baznīcas un nācarieši, svētuma piligrimi. Jauki brāļi, it visur. Taču bieži ir tā, ka viņi nevar mani uzņemt savā kopienā, saprotiet... Ne jau tas, ka viņi tam neticētu, taču, saprotiet, tas atdalītu viņus no viņu konfesijas. Taču, kad tu tā dari, tad, protams, tā arī sanāk.

22 Nesen šeit pie manis pienāca viens metodistu brālis, es viņa vārdu neteikšu. Jauks vīrs, viņš rakstīja tēzes par dievišķo dziedināšanu, un viņš atbrauca pie manis parunāt. Mēs apsēdāmies un nedaudz parunājām. Viņš sacīja: “Mums pret tevi ir tikai tas, ka tu visu laiku grozies pie tiem pentakostiem.”

Es sacīju: “Tad lai to finansē metodistu baznīca. Es atbraukšu.”

Te jau lietas kļūst citādākas. Saprotat? Viņš sacīja: “Nu, protams, es...es neesmu metodistu baznīca. Es vienkārši pie viņiem piederu.”

23 Es sacīju: “Tur jau tā lieta. Saproti? Jo tieši viņi, pentakosti, ir tie, kas atver savas durvis. Saproti? Tieši pie viņiem es varu atbraukt. Un, lai kurš arī atvērtu durvis, nu, mēs esam gatavi atbraukt.”

Kā ir teikts Atklāsmes 3. nodaļā: “Es stāvu pie durvīm un klauvēju. Ja kāds durvis atvērs, Es ienāksu un vakariņošu.” Un tas bija Jēzus. Mēs visi zinām, ka tas bija Kristus, bet Viņš ir Vārds. Pareizi. Viņš ir Vārds.

24 Un tā, pilnā Evaņģēlija uzņēmēji ir bijusi oāze, kur mēs varam sanākt kopā. To nefinansē nekādas draudzes. Viņi visi kopā, cilvēki no draudzēm, un mēs pulcējamies un esam sadraudzībā pa visu pasauli, it visur.

25 Un es esmu palīdzējis dibināt daudzas, daudzas, daudzas pilnā Evaņģēlija uzņēmēju filiāles pa visu pasauli. Es esmu pateicīgs par to iespēju, kas man bija dota. Tur to finansē uzņēmēji, tādējādi visas draudzes...viņi tik un tā grib atnākt.

Taču tad, ja... Es nekad negribētu mēģināt izvilkēt kādu no viņu draudzes. Vienkārši palieciet savā draudzē un izstarojiet gaismu. Saprotat? Esi īsts kristietis. Tavs gans tevi cienīs. Īstens, uzticams, patiešām svēts – jebkurš, kas tic Dievam, cienīs tādu cilvēku. Jā.

26 Un tā, es pateicos šim brālim un viņa sievai, un šai filiālei par šo iespēju. Un lai šī filiāle aug. Lai uz tās ir Dieva svētības un lai tā ir instruments Dieva rokās simtiem un simtiem cilvēku glābšanai līdz Tā Kunga Atnākšanai; un arī visas citas filiāles jeb to filiāļu pārstāvjus, kas atrodas šeit.

27 Psalmu grāmatā... Un tā, šovakar es gribu pavisam nedaudz parunāt par ļoti neparastu tēmu. Man šeit ir pierakstītas dažas Rakstu vietas. Un es nodomāju, ka varbūt tas... Šovakar es grasījos runāt par kaut ko citu. Taču, redziet, laiks skrien, nu, man negribējās tik ilgi aizkavēties, tāpēc es vienkārši šeit atvēru un atradu vēl dažas Rakstu vietas. Un es gribu parunāt par tēmu “Aizraušana”. Saprotat?

28 Un tā, mēs ticam, ka būs Aizraušana. Tam tic visi kristieši, tas ir, kas lasa Bībeli, tie tic, ka notiks Aizraušana.

29 Un tagad, lai ieliktu kaut kādu pamatu, mēs izlasīsim 25. Psalmu. Tas ir... Atvainojiet, 27. Psalmu no 1. līdz 5. pantam.

Tas Kungs ir mana gaisma un mana pestīšana, no kā man bīties? Tas Kungs ir manas dzīves stiprums, no kā man baiļoties?

Kad ļaundari, mani pretinieki un ienaidnieki laužas uz mani, lai saplosītu manu miesu, viņi klups un kritīs.

Kad bruņoti pulki nostājas pret mani, mana sirds ir bez bailēm; kad pret mani ceļas karš, arī tad es esmu pilns pašātvības.

Vienu es izlūdzos no Tā Kunga, pēc kā es kāroju: ka es varu palikt Tā Kunga namā visu savu mūžu, skatīt Tā Kunga jaukumu un pielūgt Viņu Viņa templī,

jo Viņš mani apslēpj Savā mājoklī ļaunā dienā, Viņš mani sargā Savas telts pavēnī un ceļ mani augstu uz klints.

Lai Tas Kungs pievieno Savas svētības šim Viņa Vārda lasījumam.

30 Un tā, šodien, runājot par šo tēmu... Nu, daudzi no jums varbūt nepiekritīs tam, kādā virzienā es došos. Taču, cik daudzi šeit tic, ka Bībele māca to, ka būs draudzes Aizraušana? [Sanāksme saka: “Āmen.”–Tulk.] Tieši tā. Tā tas ir, precīzi. Draudzes paņemšana prom. Vai nu tu esi metodists, baptists, prezbiterietis, lai kas arī tu nebūtu, pentakosts, būs paņemšana prom.

31 Un es domāju, ka runājot... es nemēģinu šeit vienkārši nostāties, lai runātu to, kas, pēc manām domām, patiktu cilvēkiem. Es nekad neesmu bijis tajā vainīgs. Es gribu nostāties šeit, lai runātu to, uz ko es jūtu vadību, kas, manuprāt, palīdzēs jums; kaut ko, kas palīdzēs jums iet tālāk attiecībā ar Dievu, ja jūs esat kristieši. Bet, ja tu neesi kristietis, ka tas liks tev tik ļoti par sevi nokaunēties, ka tu kļūsi kristietis. Un tāds ir tas mērķis, kuram es vienmēr esmu centies pakārtot savas domas, kā nu Tas Kungs mani ir vedis.

32 Un tā, mēs esam brīdināti, ka pēdējās dienās šī mācība tiks izsmieta. Un varbūt jūs... vienkārši to izlasīsim, uz brītiņu. Tas atrodas 2. Pētera vēstules 3. nodaļā. Tikai uz brītiņu izlasīsim par to. 3. nodaļa, 3. un 4. pantī. Paskatīsimies, vai tas tā ir.

Papriekš ievērojiet to, ka pēdējās dienās nāks nikni smējēji, kuri dzīvos savās pašu kārībās

un sacīs: kur paliek Viņa absolūtā atnākšana? ...kopš tēvi iegāja mierā, viss paliek tā, kā bija no radīšanas sākuma.

Tiem, kas to apgalvo, paliek apslēpts, ka vecos laikos debesis un zeme ir cēlušās Dieva vārda spēkā no ūdens un ar ūdeni.

Tāpēc arī toreizējā pasaule gāja bojā ūdens plūdus.

33 Lūk, mēs redzam, ka šī tēma ir tik ļoti izgaismota, jo pravietis šeit pateica, ka pēdējās dienās parādīsies šie smējēji, kas to runās. Saprotat? Tas ir paredzēts, tieši tāpēc cilvēki šodien rīkojas tā, kā viņi rīkojas. Nu, protams, tieši to var sagaidīt, jo Bībelē ir pateikts, ka pēdējās dienās viņi būs

pārsteidzīgi, uzpūtīgi, vairāk mīlēdami baudas nekā Dievu; nesamierināmi, apmelotāji, nesavaldīgi, labo nicinātāji; ārēju svētbijību izrādīdami, bet tās spēku noliedzdami: no tādiem vairies.” Vai var sagaidīt Patiesības atdarināšanu? Protams.

34 Kad Mozus devās uz Ēģipti atbrīvojot Israēla bērnus, turēdams savā rokā tik vien kā nūju kā apstiprinājumu, un aiz viņa stāvēja Debesu Dievs, viņš izdarīja brīnumu. Pēc viņa uzreiz parādījās atdarinātāji un izdarīja to pašu, ko viņš. Saprotat? Lūk, viņi atnāca kā otrie pēc tam, kad viņš izdarīja to pirmais. Viņi parādījās vēlāk, jo viņi nokopēja to, ko bija izdarījis viņš, atdarinot oriģinālu. Mēs to redzam.

Un tā, jūs teiksiet: “Nu, tas bija Mozus laikā.”

Taču tajos pašos Rakstos ir teikts, ka pēdējās dienās viņi atkal parādīsies. “Kā Jambre un Janne uzstājās pret Mozu, tā darīs arī šie cilvēki, kas ir samaitāti savā prātā attiecībā uz Patiesību.” Saprotat? Atdarināšana, visvisādos veidos, lai sajauktu cilvēkiem galvu. Un tad, ja...

35 Šī Aizraušana, kas atnāks, un viss, kas Dievam ir paredzēts Vārdā – vienmēr parādās kaut kas, lai to, ja iespējams, sabojātu. Tāds...tāds ir sātana mērķis, lai to izdarītu.

36 Kā pateica tas brālis no tās sanāksmes Lasvegasā: “Sātans sacīja, ka šo pasauli pārvalda viņš un ka tas ir viņa vadības centrs.”

Es zinu, ka sātans ir šīs pasaules dievs. Viņš pārvalda ikvienu valsti zem debesīm. Tieši tā. Šī pasaule pieder sātanam, taču Jēzus to pārņems. Reiz viņš to Viņam piedāvāja. Bet Viņš atteicās, taču Viņš pateica...jo Viņš zināja, ka Viņš iemantos to nākamajos laikos.

37 “Smējēji.” Veltīsim dažas minūtes šim vienam vārdam, pirms mēs dosimies tālāk. Smējēji!

Pirms kādām divām nedēļām Toskānā es lasīju vienu laikrakstu, kurā viens anglis no Anglijas izteica kādu apgalvojumu. Tas bija laikraksta virsraksts, ka mūsu Kunga Jēzus Kristus krustā sišana bija blēdība, ko nospēlēja Pilāts ar Jēzu, ka Viņš atnāca padarīt...vienkārši padarīt Sevi slavenu. Un mēs nekādi nevarētu to apstrīdēt, jo visu, kas ir no Dieva, ir jāpieņem ticībā. Mums tam ir jātic. Un tā, pēc tam viņš aprakstīja, kā tas viss varēja notikt.

38 Nesen šeit, šajā varenajā valstī Londonā...tas ir, Anglijā, kur Džons Veslijs un Čārlzs, un daudzi no tiem varenajiem agrīno dienu sludinātājiem, Sperdžens un pārējie bija sludinājuši Evaņģēliju siena tirgos un it visur. Viņi noraidīja to viņu laika vēstījumu, un paskatieties, kādi viņi ir šodien.

Tieši tur šovakar atrodas brālis Viljams un pārējie. Tā ir viena no viszemāk degradētajām valstīm pasaulē. Es esmu bijis it visur pasaulē, taču es nezinu nevienu tik nelikumīgu kā Anglija. Tā... To pašu sacīja Billijs Grēms. Nu, viņam bija jāved sava sieva prom no tiem parkiem – vīrieši un sievietes tur publiski veica aktus, parkos. Kad es tur pabiju, es nebiju redzējis neko tik sirdi plosošu kā to, kas notiek Anglijā; bet tai bija iespēja, un kādreiz tā bija vadošā valsts pasaulē reformācijā. Tas vienkārši parāda, cik zemu var nokrist.

39 Taču, saprotiet, tur jau tā lieta, ka tas vēstījums, kas skanēja toreiz...angļi cenšas turēties pie tā paša vēstījuma šodien. Šodienai tas nederēs. Tas nederēs. Kā varētu...

40 Kā būtu, ja Mozus būtu atnācis un atnesis Noasa vēstījumu: “Mēs uztaisīsim šķirstu un aizpeldēsim pa Nīlu?” Nekas no tā nesanāktu. Tāpat arī Jēzus vēstījums nederētu Mozus laikā. Un Veslija vēstījums Lutera laikā arī nederētu, tas ir, otrādāk, Lutera vēstījums.

Un šodien mēs... Mūsu pēdējā lielā reformācija bija Pentakosti. Bet šodien mēs virzāmies tālāk. Un pentakostu vēstījums nesamaisīsies ar Šo, jo tā ir jau cita diena. Tas viss ir Dieva Vārds, taču tiek veidota celtnē. Kā kājas, rokas, tiek būvēta uz augšu, tiek veidota Līgava Aizraušanai. Saprotat? Nevajag izsvītrot tos cilvēkus no tiem laikiem, viņi dzīvoja ar savu vēstījumu. Viņi visi

iznāks, tie, kas bija Līgavā.

Tāpat kā dzīvība iet cauri kvieša stiebram. Tā aiziet no kvieša, tā korpusa, bet kviesis formējas par tādu pašu kviešu graudu, kas iekrita zemē.

41 Es te nesen lasīju grāmatu, kuru uzrakstīja kāds vācietis, viņš kritizēja. Viņš rakstīja: “Starp visiem pasaules fanātiķiem Viljams Branhams pārspēj tos visus.” Viņš rakstīja: “Nu, viņš taču ir...viņš ir burvis. Ko tik viņš nedara!” Redziet, šis cilvēks ir nezināšanā.

42 Un turklāt tas cilvēks bija kritiķis. Viņš pat neticēja Dievam. Viņš sacīja: “Tumšajos viduslaikos tas Dievs sēdēja, salicis rokas uz vēdera, un smējās par to kristiešu baru; par mātēm un tā saucamajiem Saviem mācekļiem, par mātēm ar maziem bērniem un pārējiem, un ļāva lauvām viņus apēst, un pat pirkstu nepakustināja.” Vai redzat, kā miesīgais prāts, izglītība un pārējais nespēj saprast notiekošā būtību? [Sanāksme saka: “Āmen.”–Tulk.]

43 Tam kviešu graudam bija jānokrīt zemē. Tieši tāpat kā bija jānokrīt Jēzum, lai augšāmceltos, tā arī Vasarsvētku dienas draudzei bija jānokrīt. Viņai bija jānokrīt zemē tajos tumšajos viduslaikos. Ikvienam kviesim, kas... Ikvienam graudam, kas iekrīt zemē, ir jānoguļ tas tumšais laiks, lai tas izaugtu.

Taču tas izdzina asniņu Mārtiņā Luterā. Tas gāja tālāk caur Vesliju. Tālāk caur pentakostiem. Lūk, lai galu galā kļūtu par graudu. Un tagad tās konfesionālās sistēmas, kas ir palikušas aiz muguras– tie ir stiebri, tas arī viss. Tai ir jāsadeg, šai konfesionālajai sistēmai. Taču īstais kviešu grauds, kas iznāca no ikvienas tās reformācijas, tiks aizrauts Līgavā. Viņi visi kopā veidos Līgavu.

44 Un tā, mēs redzam, ka nesen tur Anglijā atveidoja krustā sišanu – tā cilvēku grupa ar tādiem gariem...jaunieši ar tādiem gariem matiem un tā tālāk, un kļūda, sauca Jēzu par “tētuku” un visu ko tādu. Tādi bezgoži!

45 Nu, jūs teiksiet: “Tas ir Londonā, Anglijā.”

Paskatieties, kas pagājušajā nedēļā bija laikrakstā šeit Amerikā. Kaut kāds slavens teoloģijas doktors no kādas smalkas skolas paziņoja, ka krustā sišana bija viltojums. Sacīja, ka “Jēzus tikai mēģināja izlikties par tādu; ka Viņš bija iedzēris mandragora sakni.”

Un mēs atrodam to 1. Mozus grāmatā, kur par to ir runāts. Tas ir tāds augs kā marihuāna vai kaut kas tāds. Tas aug tur austrumos. Un, ja tu to izdzer, tad tu aizmiedz. Varbūt... Tu esi kā miris, pilnībā atslēdzies uz divām vai trim dienām.

46 Viņš sacīja: “Kad Viņam deva etiķi un žulti, ļoti iespējams, ka tā bija mandragora sakne. Un, kad viņi to darīja, viņi iedeva to Viņam, un Viņš atslēdzās kā miris. Viņu ielika kapā, un viņi atstāja Viņu tur. Pēc divām vai trim dienām, protams, tad Viņš attapās, pamodās un bija sveiks un vesels.” Sacīja, ka Viņš devās uz Indiju un kaut kur nomira dabīgā nāvē, mēģinādams uztaisīt viltotu reliģiju.”

Pirmkārt, tas kritiķis... Kas notiek ar cilvēkiem? Saprotiet, vienkārši mēs dzīvojam tādā laikā – smējēji, saprotiet, tādā laikā, kad piepildās pravietotais.

47 Dievs iedalīja Savu Vārdu katram periodam, un katrā no tiem periodiem Tam ir jāizpaužas. Un Viņš arī iepriekš nolēma cilvēkus tam periodam, lai viņi piepildītu to Vārdu. Katru reizi, kad Viņš iedalīja Savu Vārdu, Viņš iedalīja tam arī cilvēku. Kad Viņš iedalīja Mozus laiku, Viņš iedalīja tam Mozu. Kad Viņš iedalīja laiku Dieva Dēla dzimšanai, Viņš iedalīja tam Viņu. Katram periodam Viņš ir iedalījis, iepriekš nolēmis Savus ļaudis, kā ir teikts Bībelē. Nekas...

48 Ja jau Dievs ir bezgalīgs, visuvarens, visuresošs, vizzinošs, tātad Viņš zināja visu jau no sākuma. Tādējādi Viņš zināja. Viss ir savās vietās. Tie esam mēs, kas tā nedomājam. Viss notiek. Ieskatieties Viņa Vārdā un paskatieties, ko Viņš dara; tad mēs sapratīsim.

49 Lūk, vienkārši aizdomājieties. Pirmkārt, ja vien tas kalpotājs aizdomātos; kad Viņam mutē iebāza to etiķi un žulti, Viņš taču to izsplāva. Viņš taču to nepieņēma. Saprotat? Vienkārši parādās smējēji! Otrkārt, kā gan šis Jēzus no Nācaretes, kā gan Viņa dzīve varēja sakrist ar visiem Vecās Derības pravietojumiem? Kā gan tas varēja būt? Tas nebūtu iespējams, ja tas nebūtu Dieva iepriekšnolemts. Viņa dzīve sakrita ar visiem Vecās Derības pravietojumiem. Vēl viena lieta: ja tie mācekļi būtu par Viņu šādi melojuši, tad kāpēc ikviens no viņiem mira mocekļa nāvē? Un pat apustulis Pēteris pateica: “Apgrieziet mani ar kājām gaisā. Es neesmu cienīgs mirt kā Viņš.” Viņi taču piesita Andreju sāniski uz krusta. Viņi visi kā viens parakstīja savu liecību ar savām asinīm. Viņi ticēja Viņam un mīlēja Viņu, un atdeva par Viņu savu dzīvību. Ja Viņš būtu bijis viltvārdis, vai tad viņi tā darītu? Saprotat? Cilvēki nesaprot garīgo nozīmi.

50 Nesen šeit viens jauks cilvēks, kāds slavens rabīns uzrakstīja, ka, kad Mozus gāja pāri Sarkanajai jūrai, sacīja: “Īstenībā tas nebija ūdens. Nekādas ūdens sienas tur nebija.” Sacīja: “Lieta tāda, ka otrā Nāves jūras pusē bija daudz niedru. Un viņš pārgāja pāri ūdens niedrēm, ūdens niedrēm. Tur nebija ūdens, vienkārši daudz niedru; viņi izgāja cauri niedru okeānam.” Un daudzi garīdznieki tam tic, viņi...un to pieņem.

51 Šeit nesen, kad notika pirmais kosmonauta lidojums, viņš atgriezās un nebija redzējis nekādu Dievu. Pat kalpotāji izmainīja savus uzskatus. Viņi domāja, ka Dievs dzīvo kaut kur tur augšā, simtu piecdesmit jūdžu augstumā.

52 Ak vai, kā izglītība un šīs pasaules gudrība ir padarījušas draudzi par nezāļu lauku. Tā izglītība un izglītības sistēma, zinātne un civilizācija ir no velna. Šī ir velna civilizācija. Tā ir teikts Bībelē.

Bet mūsu topošajai civilizācijai nebūs vispār nekā kopēja ar šo civilizāciju. Tur vispār nekā tāda nebūs. Tā būs pavisam cita civilizācija. Šajā civilizācijā un šajā mūsu zinātniskajā pasaulē... Jo vairāk zinātnes, jo zinātniskāki mēs kļūstam, jo tālāk mēs ieejam nāves lietās, nāvīgajās lamatās un tādās lietās. Tajā jaunajā civilizācijā nebūs ne nāves, ne slimību, ne ciešanu, ne sāpes. Saprotat? Tur nekā tāda nebūs. Tāpēc šai civilizācijai ir jātiek iznīcinātai, jo tā ir no velna.

53 Mēs redzam, ka 1. Mozus grāmatas 4. nodaļā Kaina pēcteči sāka civilizāciju, celdami mazas un lielas pilsētas, un tā tālāk, un mūzikas instrumentus, un sāka... Zinātne! Un cilvēki aizgāja vēl tālāk no Dieva, kaut arī viņi bija reliģiozi. Taču, kad parādījās Setas pēcnācēji, viņi sāka nākt...piesaukt Tā Kunga Vārdu.

Ak, cik viņš ir viltīgs!

54 Es neesmu šeit tāpēc, lai aizskartu kāda jūtas, pateiktu kaut ko par draudzi. Bet, ja tu esi šeit un piederi šai draudzei, es nesaku to, lai jūs aizvainotu, jo tur ir tikpat daudz labu cilvēku kā citās draudzēs. Taču pagājušajā nedēļā Šrivportā es lasīju, ka katoļu baznīca izteica kādu paziņojumu.

Un mēs redzam, ka šobrīd viņi visi apvienojas lielajā ekumēniskā padomē un tā tālāk, precīzi piepildīdami to, kas par viņiem ir paredzēts Bībelē. Precīzi.

55 Un tā, mēs redzam, ka viņi pateica: “Nu, Bībele...” Daži protestanti grib turēties pie šīs Bībeles. “Nu,” sacīja, “Bībele ir tik vien kā grāmata, draudzes vēsture, bet kā literārs darbs tā parādījās tikai pirms kādiem divsimt piecdesmit gadiem. Bet baznīca ir bijusi vienmēr.” Sacīja: “Tā bija baznīca, nevis Bībele; bet Bībele ir tikai vēsture par to, ko darīja baznīca.” Cik viltīgi meli! Bībele taču pastāv jau trīs tūkstošus gadus. Vecā Derība bija uzrakstīta kā Raksti jau daudzus simtus gadus pirms Kristus atnākšanas. Vienkārši velnišķīga viltība!

56 Un mēs redzam šajā laikā, kad šādi izsmej un uzjautrinās par Bībeli, un mēģina to izstumt... Dievam ir jātiesā draudze ar kaut ko. Viņš nevar būt taisnīgs...

Mani nevar arestēt uz šīs ielas, pasakot, ka es braucu ar ātrumu trīsdesmit jūdzes stundā tur,

kur ierobežojums ir divdesmit jūdzes, ja tur nav kaut kādas zīmes, kas pasaka man, ka man ir atļauts braukt ar divdesmit jūdzēm. Tai noteikti ir jābūt.

Un reiz Dievs tiesās draudzi, tiesās cilvēkus. Mēs zinām, ka būs tiesa. Tāpēc, ja Viņš tiesās to pēc katoļu baznīcas, tad pēc kādas katoļu baznīcas? Ja Viņš tiesās to pēc metodīstiem, tad ar baptīstiem ir cauri. Ja Viņš tiesās to pēc "Vienotības" [Vasarsvētku konfesija, kas tic vienam Dievam–Tulk.], tad ar divdievīgajiem ir cauri. Saprotat? Ar ko tad Viņš to tiesās? Viņš pateica, ka Viņš tiesās to ar Kristu, bet Kristus ir Vārds. Tāpēc Dievs tiesās tieši ar Dieva Vārdu. "Iesākumā bija Vārds, un Vārds bija pie Dieva, un Vārds bija Dievs. Un Vārds kļuva miesa un mājāja mūsu vidū – vakar, šodien un mūžīgi tas pats." Saprotat? Tāpēc Viņš tiesās to ar Savu Vārdu.

Un tā mēs redzam, ka mūsu laikā, kad viņi cenšas izstumt Bībeli, bet pieņemt draudzi... Bībele viņiem nav vajadzīga, viņi grib draudzi, lai varētu izveidot kādu vien iegribās ticības mācību vai vēl kaut ko un vadīties pēc tā.

58 Nu, kā es nesen runāju Šrivportā. Vakarēdiena laikā, kad tika nokauts tas upurjērs, viņu vidū nedrīkstēja būt nekas raudzēts visas tās septiņas dienas – nekas raudzēts, nekādas raudzētas maizes. Visam bija jābūt neraudzētam. Tas simbolizēja Septiņus Draudzes Periodus, kuri ir mums aprakstīti grāmatā. Un tur nav ierauga. Kas tas ir? Tas ir kaut kāds piejaukums. Un mēs samaisām Vārdu ar ticības mācībām un konfesijām, un ar visu pārējo un vēl mēģinām saukt to par Vārdu. "Lai nav jums nekā raudzēta visas tās septiņas dienas."

59 Pat to, ko jūs ēdat šodien, necentieties saglabāt to līdz rītdienai, "sadedziniet ar uguni pirms rītausmas", jo parādās jauns vēstījums un kaut kas jauns. Saprotat? Cenšas to saglabāt, taču tāda ir bijusi draudzes attieksme. Notiek atmoda, bet tad pēkšņi pēc kādiem trim gadiem izveido no tā organizāciju. Sākas konfesija, organizācija.

Bet vai esat ievērojuši? Šī te turpinās jau divdesmit gadus, un nav nekādas organizācijas. Un nekad nebūs. Tās ir beigas. Kviesis atkal ir kļuvis par kviesi. Kviesis atkal ir izaudzis līdz graudam. Apvalciņš ir no tā atslāņojies. Un tam kviesim ir jāpaguļ Saules Klātbūtnē, lai nogatavotos.

60 Vai tad nav dīvaini, ka nesen visā austrumu piekrastē pazuda gaisma? Neviens nespēja to izprast. Pagājušajā nedēļā gaisma pazuda Teksasā. Viņi nespēj to saprast. Vai tad jūs nesaprotat, ka tā ir zīme? Vai jūs zināt, ka valstis šķeļas? Israēls ir dzimtenē. Un šīs zīmes norāda, ka mēs esam beigās. Tai pat laikā, kad pazūd gaisma, vai jūs zinājāt, ka par šo zīmi runāja pravietis? Jā. "Bet vakarā būs Gaisma," ka vakara laikā parādīsies Gaisma, kad zudīs gaisma un pārējais, kā tas ir šobrīd?

61 Paskatieties, kā tieši pazuda tā gaisma. Tikko kā šurp ieradās Romas pāvests.

Atceraties, kā dievnamā, kad tie... Jums ir lentas. Manuprāt, tās ņemat jūs visi. Kā tai dienā Tas Kungs parādīja tur dievnamā, kur tieši bija tie draudzes periodi un kādi tie bija! Es biju uzzīmējis tos tur uz tāfeles, tos draudzes periodus, kurus jūs redzat uzzīmētus šeit grāmatā. Un Svētais Gars taču nonāca lielā Uguns Stabā un devās uz turieni pie tās sienas un Pats uzzīmēja tos, bet trīs vai četri simti cilvēku tur sēdēja un skatījās uz to!

Un tikko kā Romas pāvests devās uz šejieni, kaut kādā veidā notika tas mēness aptumsums. Un viņi nofotografēja to tādā pat veidā, kā tas bija uzzīmēts tur uz platformas. Lūk, viņš bija devies šurp 13. datumā, nogāja trīspadsmit pakāpienus, pasniedza komūniju trīspadsmit cilvēkiem valstī, kuras skaitlis ir trīspadsmit, un it visur pazuda gaisma. Vai tad jūs neredzat, kur mēs atrodamies? Mēs esam laika beigās.

62 "Pēdējās dienās parādīsies smējēji, kas sacīs: 'Kopš aizmiga mūsu tēvi, laiki it nemaz nav mainījušies.'"

Taču, kad jūs ieraudzīsiet, kā tas viss sāk notikt, paceliet savas galvas, sagatavojieties! Kaut

kas var notikt jebkurā brīdī, Kristus atnāks pēc Savas Draudzes.

63 Lūk, cilvēki tam netic, jo tas... Viņi... Viņi nesaprot, ka tieši viņi piepilda Rakstus. Cilvēki patiesībā neapver, ka, darot tādas lietas un runājot tādas lietas, viņi piepilda Rakstus.

Kā Kajafa, augstais priesteris, un visi tie priesteri tai laikā, kas izsmēja un uzjautrinājās par Viņu, it nemaz nezināja, ka tieši tas Dievs, par kuru viņi dziedāja: “Mans Dievs, kāpēc Tu esi Mani atstājis,” 22. Psalmu, “Viņi caurdūra Manas rokas un Manas kājas.” Dziedāja to templī, bet Viņš mira tur uz krusta. Viņi it nemaz nezināja, ka to darīja viņi. Pat Jēzus lūdās: “Tēvs, piedod viņiem. Viņi nezina, ko viņi dara,” jo, faktiski, viņu aklums bija paredzēts Rakstos.

64 Vai jūs zināt paredzējumu, ka protestantu un katoļu baznīcas pēdējās dienās būs aklas, tieši tas pats, neredzēs Rakstus, bet Kristus būs ārpusē, cenšoties ieiet? “Jo tu saki: 'Es esmu bagāts un man nekā netrūkst,' taču nezini, ka tu esi nelaimīgs, nabags, nožēlojams, kails un akls, un nezini to,” Atklāsmes 3. nodaļa. Te nu tas ir, atkal aklums, mīdīdami ar kājām Dieva lietas, it kā viņi... Viņiem tas neko nenožīmē, izsmej un uzjautrinās par to. Tieši tā ir teikts Bībelē.

65 Taču draudzei, Līgavai, Viņai Aizraušana ir atklāsmē. Viņai tas ir atklāts, ka aizraušana... Īstenā Kristus Līgava gaidīs šo atklāsmi par Aizraušanu.

66 Lūk, tā ir atklāsmē, jo atklāsmē ir ticība. Tev nevar būt atklāsmes, ja tā nav ticība. Ticība ir atklāsmē, jo tas ir kaut kas, kas tev ir atklāts. Ticība ir atklāsmē. Ticība ir kaut kas, kas tev ir atvērts, kā tas bija Ābrahāmam, kas sauca par neeksistējošu visu, kas bija pretrunā tam, kas viņam bija atklāts. Un tā, ticība... Lūk, kas ir ticība – tā ir Dieva atklāsmē. Draudze ir uzcelta uz atklāsmes, pilnīgi viss Ķermenis.

67 Pirms dažām nedēļām es šeit runāju ar vienu jauku baptistu kalpotāju. Viņš bija atnācis ar mani parunāt. Viņš sacīja: “Kā cilvēks tu man pafic, taču,” sacīja, “tu esi vienā lielā juceklī.”

Es sacīju: “Tad, lūdzu, palīdzi man laboties,” (viņš sacīja...), “pēc Rakstiem.”

Viņš sacīja: “Brāli Branham, mēs nekad netiksim ar to skaidrībā, kamēr neizskatīsim katru vārdu, vārdu pēc vārda precīzi, kā tas ir grieķu valodā, un tā tālāk.”

68 Es sacīju: “Ak, cienītais, aizdomājies, par ko tu runā.” Es sacīju: “Pat Nikejas padomē vēl tajos senajos laikos, trīssimt gadus pēc Kristus nāves, cilvēki jau toreiz strīdējās, kuram no grieķu valodas zinātājiem bija taisnība. To var zināt. Ir vajadzīga atklāsmē, tas arī viss. Ir...”

Viņš sacīja: “Es nevaru pieņemt atklāsmi.”

Es pajautāju: “Tad kā gan tu vari pieņemt Kristu?”

Viņš atbildēja: “Bībelē taču ir teikts: 'Kas tic Jēzum Kristum, tam ir mūžīgā Dzīvība.'”

69 Es sacīju: “Tā ir taisnība. Tāpat tur ir teikts, ka neviens nevar nosaukt Jēzu par Kristu kā vien caur Svētā Gara atklāsmi, kurš viņam ir to atklājis.” Saprotat? Te nu tas ir, viss atkal norāda uz atklāsmi. Tam ir jābūt atklātam, Bībelē.

70 Kainam un Ābelam nebija lasāmas Bībeles, taču Ābelam tas bija atklāts, caur ticību, un tā ir atklāsmē. Ābels pienesa Dievam labāku upuri nekā Kains, un Dievs viņam apliecināja, ka viņš ir taisns.

Kad Jēzus šeit pajautāja Mateja 16:17 un 18... Mums nav laika to izlasīt, pierakstiet, ja gribat. Viņš sacīja: “Ko cilvēki saka, kas Es, Cilvēka Dēls, esmu?”

“Daži no viņiem saka, ka Tu esi Mozus, Ēlija un tā tālāk.”

Viņš pajautāja: “Bet par ko Mani uzskatāt jūs?”

71 Tas atbildēja: “Tu esi Kristus, dzīvā Dieva Dēls.”

72 Viņš sacīja: “Svētīts tu esi, Sīmani, Jonas dēls, jo ne miesa un asinis tev to atklāja. Tev to atklāja Mans Tēvs, kas ir debesīs. Uz šīs klints...” uz garīgās atklāsmes par to, kas ir Dievs, kas ir Jēzus. Bet Viņš ir Dieva atklāsmes, Dievs, kļuvis par miesu un atklājies pasaulei.

“Viņš bija pasaulē. Dievs bija Kristū, samierinādams pasauli ar Sevi, atklādams, kas ir Dievs, miesiskā ķermenī.”

“Tu esi Kristus, Svaidītais, Dieva Dēls.”

73 Viņš sacīja: “Ne miesa un asinis tev atklāja to, tev to atklāja Mans Tēvs, kas ir debesīs. Uz šīs klints Es uzcelšu Manu Draudzi, uz attiecīgā laika Vārda atklāsmes. Es uzcelšu Savu Draudzi, un elles vārti nespēs to uzvarēt.”

74 Atklāsmes grāmata ir pēdējā Bībeles grāmata. Neticīgajiem tā ir aizzīmogota. Tur Bībelē ir teikts, 22. nodaļā: “Kas atņems no tā kaut vienu Vārdu vai pieliks tam kaut vārdu, tam Es atņemšu viņa daļu no Dzīvības Grāmatas.” Tātad mēs saprotam, ka tā ir dota tikai ticīgajiem. Un tas atver Atklāsmes grāmatu un atklāj, kas ir visas šīs Grāmatas Autors. “Uz Viņu ir jāskatās kā uz Alfu un Omegu,” no 1. Mozus grāmatas līdz Atklāsmes grāmatai, tas pats Jēzus Kristus it visur. Un atklāj pilnu Sevis paša noslēpumu un Savus plānus Saviem nākamajiem draudzes periodiem, un tas bija aizzīmogots tur ar septiņiem zīmogiem.

75 Un tā, šī Grāmata bija uzrakstīta, taču pēc tam, atcerieties, tā tika aizzīmogota ar septiņiem zīmogiem. Un šiem septiņiem zīmogiem bija jāatveras (Atklāsmes 10. nodaļa) tikai tad, kad skanēs pēdējais zemes eņģeļa vēstījums, Atklāsmes 10:7: “Un tajās dienās, kad skanēs pēdējā eņģeļa, septītā eņģeļa vēsts, tajā periodā ir jāpiepildās Dieva noslēpumam.” Tas... Un tieši tajā periodā mēs dzīvojam.

76 Mēs visi zinām, ka mēs dzīvojam Lāodikejas periodā. Nekādu citu periodu vairs nebūs. Vairs nevar būt. Tādējādi mēs dzīvojam Lāodikejas periodā. Un šie septiņi zīmogi, aiz kuriem ir šī Grāmata, ir noslēpums cilvēkiem, un tiem ir jātiec atvērtiem tai laikā. Viņš to apsolīja. Lūk, tur nebūs nekā ārpus Vārda, jo nevar pielikt pie Vārda vai atņemt no Vārda. Tam vienmēr ir jāpaliek Vārdam. Taču atklāsmei ir jāatver patiesība par to, kas tas ir, lai tas sakristu ar visiem pārējiem Rakstiem. Un tad Dievs apstiprina, ka tā ir Patiesība. Saprotat?

77 Dievam nav vajadzīgs nekāds izskaidrotājs. Viņš Sevi izskaidro Pats. Viņš Pats izskaidro, piepildīdams visu to, ko Viņš paredzēja. Kā sākumā, kad Viņš pateica: “Lai top gaisma,” un tapa gaisma. Tur nekas nav jāskaidro. Tas bija apstiprināts.

78 Lūk, Viņš ir apsolījis Rakstos, ka šajās pēdējās dienās notiks konkrētas lietas. Nu, te nu tas ir.

Lūk, kā Jēzus bija Dieva Dēls. Viņš bija apsolījis Viņu sūtīt. Kad Viņš bija šeit tai laikā uz zemes un cilvēki nespēja Viņam noticēt, Viņš sacīja: “Izpētiet Rakstus, jo jūs domājat, ka Tajos jums ir mūžīgā Dzīvība, bet tieši Tie liecina par Mani. Ja Es nedaru Sava Tēva darbus, tad neticiet Man. Bet, ja nevarat noticēt Man, tad ticiet tiem darbiem, kurus Es daru, jo tie liecina, kas Es esmu.”

79 Tātad, Veslija periodā tie darbi, ko viņš darīja, liecināja par to, kas viņš bija.

Lutera periodā, reformācijas laikā, nu, protams, tie liecināja, kas bija viņš.

80 Pentakostu dienās, kad atgriezās dāvanas, tika atjaunotas dāvanas, runāšana mēlēs un ļauno garu izdzīšana, un dāvanas, tas taču liecināja. Tie nebija nekādi joki. Cilvēki stāstīja, kad tas viss vēl tikai sākās... Es lasīju grāmatas par pentakostu vēsturi. Viņi sacīja: “Tas nevar turpināties ilgi, tas pārdegs.” Tas deg joprojām. Kāpēc? Tāpēc ka jūs to nekad nevarēsiet nodzēst. Dievs pateica, ka tas

būs. Tā ir daļa no Vārda, un to pavisam noteikti nevarēs nodzēst.

Un vēl, kad tiek izsaukta Līgava, kā gan jūs to nodzēsīsiet? Tā ir īstena atklāsme par Vārda izpausmi. Un mēs dzīvojam tajā laikā. Lai slavēts ir Dievs! Noslēpuma par Viņu atklāsme.

81 Lūk, Aizraušana ir tikai... Šī Aizraušana, par kuru mēs runājam, ir tikai Līgavai. Atcerieties, Bībelē ir teikts: "Bet pārējie mirušie neatdzīvojās, pirms nebija pagājis tūkstoš gadu." Šī varenā Aizraušana! Draugi, ja Aizraušanas nebūs, tad kur mēs atrodamies? Ko tad mēs darīsim? Kādā periodā mēs dzīvojam? Kāds mums ir apsoliņums? Aizraušana būs. Bībelē ir teikts, ka būs. Un tā būs tikai izredzētajiem, izredzētajai Kundzei, Līgavai šajā laikā, kas ir izrauta, Draudzei.

82 Jau pats vārds "*draudze*" nozīmē "izsauktie". Kā Mozus izsauca tautu no tautas, tā arī Svētais Gars izsauca Līgavu no draudzes, Draudzi no draudzes, locekļus no katras konfesijas, izveidodams Līgavu, Līgavas koku. Tas ir uz lentas "Līgavas koks". Līgava iznāk, tiek izsaukta... Un tieši tā, kas...ir Līgavas koks... Tas ir, tieši Līgava būs Aizraušanā, tikai Viņa, tikai un vienīgi Līgava; izredzētie, jau no sākuma Dieva iepriekšnolemtie, Tēva garīgie gēni.

Es uz brītiņu pie tā pakavēšos. Bet es visu laiku nervozēju, domādams, ka es jūs aizturēšu...aizturēšu pārāk ilgi.

83 Taču pievērsiet uzmanību, paskatieties, katrs no jums: vai jūs zināt, ka daudzus gadus pirms jūsu piedzimšanas jūs atradāties savā tēvā kā gēns? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Tā tas ir. Dīglis, sēkla, atradās jūsu tēvā; tas nāk no vīrieša dzimuma, nevis no sievietes. Saprotat? Sieviete sagādā olšūnu, tīrumu sēklai. Bet dīglis iznāk no...

84 Lūk, piemēram, manā tēvā... Vai arī, šeit sēž mans dēls – kad man bija sešpadsmit gadu, mans dēls bija manī. Es viņu nepazinu, taču viņš tur bija. Un tā, caur šo sēklas tīrumu, caur svēto laulību, viņš parādījās pēc mana tēla. Es viņu pazīstu. Es varu būt ar viņu sadraudzībā. Un viņš parādījās tieši tajā laikā, kas ir īstais laiks.

85 Tāpat arī jūs bijāt... Ja tev ir mūžīgā Dzīvība, tad tu biji Dievā vēl pirms bija pasaule. Tu esi Dieva daļa, dēls, Dieva atribūts. Viņš zināja, kādā tieši periodā tu parādīsies. Viņš iepriekš nolēma tevi tam periodam, lai tu ieņemtu to vietu, un neviens cits to nevar ieņemt, lai cik daudz arī nebūtu pakaļdarinājumu un pārējā. Tev noteikti tur ir jābūt, jo Viņš zināja, ka tu būsi. Tagad tu esi izpausts. Tagad tu vari būt ar Viņu sadraudzībā, un tieši to Viņš grib. Viņš ilgojas pēc sadraudzības, lai Viņš tiktu pielūgts. Taču, ja tava dzīve nebija...vienmēr nav bijusi Dievā kā atribūts, tad tu esi tik vien kā kristietības atdarinātājs. Saprotat? Tādu būs miljoniem un miljardiem, tie būs tikai kristietības atdarinātāji.

86 Pavisam nesen es izteicu kādu novērojumu. Es vēroju, kā viņi tur pie brāļa Demasa Šakarjana krustoja liellopus; es skatījos, kā ārsti pārbaudīja tās mēģenes un pārējo, un es to visu vēroju.

87 Kad notiek tēviņa sēklas burtiskā izdalīšanās, katru reizi no tēviņa iznāk aptuveni miljons dīgļu. Un tajā pašā laikā aptuveni miljons olšūnu iznāk no mātiņas. Bet vai jūs zinājāt, ka no visiem tiem kustīgajiem dīgļiem, no vesela miljona, tikai viens no tiem ir iepriekšnolemts dzīvībai, un tikai viena auglīga olšūna? Un tas dīglis līdīs cauri visiem tiem pārējiem dīgļiem, pāri viņiem visiem, kuri izskatās tieši tādi kā viņš; pāries tiem pāri un aizies līdz turieni, un atradīs to auglīgo olšūnu, un iekļūs tajā. Bet visi pārējie pēc tam nomirs. Fiziskā piedzimšana taču ir divas reizes noslēpumaināka nekā piedzimšana no jaunavas! Tā visa taču ir iepriekšnolemtība, ko ir paredzējis Dievs!

88 Lūk, iesākumā, tur tālā pagātnē, pirms daudziem gadiem, vēl pirms laika sākuma jūs...ja šodien tu esi no augšas dzimis kristietis, tad toreiz tu atradies Dievā, Savā Tēvā. Tieši tāpēc tad, kad tu ienāc šeit šajā dzīvē un apliecini kristietību, nu, viss nenotiek kā gribētos, tev radās jautājumi: "Nu, kāpēc viss ir *tā* un tas ir *šitā*." Tas... Tu biji nesaprašanā. Taču pienāca brīdis, kad kaut kas tevi

pārņēma. Kas tas bija? Tā Dzīvība, kas bija tur dziļi iekšā jau no sākuma. Un, ja tas...

89 Kā mans stāstiņš par ērgli, kā viņu atrada...kā viņa māte atrada ērgli. Jūs esat dzirdējuši manu svētrunu par to, kā tas ērglēns tika izperēts zem vistas. Taču viņas ieradumi, kā viņa centās pabarot tos cālēnus, tas ērglēns nekādi nevarēja to sagremot, jo viņš jau no paša sākuma nebija cālēns. Un tomēr viņš bija vistu kūti kopā ar cālēniem un staigāja kopā ar cālēniem. Bet viņa kašājās tur lopu pagalmā un visu ko tādu, bet ērglēns nevarēja to ciest. Taču katru reizi, kad viņa kladzināja un visu ko tādu, visi cālēni gāja, tāpēc gāja arī viņš. Taču kādu dienu...

90 Viņa māte zināja, ka viņa bija izdējusi divas olas, nevis vienu. Kaut kur bija jābūt tai otrajai. Viņa sāka to meklēt, it visur lidodama, riņķodama. Visbeidzot viņa lidoja pāri lopu pagalam un ieraudzīja savu mazuli, un viņa tam spalgi uzkliedza. Tā bija balss, kas... Viņš saprata, ka tieši tas bija viņam vajadzīgs. Tieši to viņš bija meklējis, saprotiet, un tad viņš aptvēra, ka viņš nav cālis, ka viņš ir ērglis.

Un tas pats ir ar katru no augšas dzimušu kristieti, kad tu atnāc. Nav svarīgi, cik daudzām konfesijām tu pievienojies, cik daudzas reizes tavs vārds ir bijis sarakstos un tā tālāk; kad īstenais Dieva Vārds ir apstiprināts un šādi īstenots tavā priekšā, tu uzreiz saproti, ka tu esi ērglis. Jo tas viss ir vistu klukstēšana: "Pievienojieties pie *šiem*, pievienojieties pie *tiem*, un ej uz *turieni* un *turieni*," tās ir blēņas. Ir vajadzīgs kaut kas īstens; kad Vārds pieliekas pie Vārda.

91 Kad dīglis nonāk mātītes klēpī, tas nepārtop... Ne jau tā, ka tu kļūsti par cilvēcisku dīgli no sava tēva, bet tad kļūsti par suņa dīgli, bet pēc tam par kaķa, bet pēc tam par vistas. Tas ir vienīgi cilvēka dīglis.

Un Jēzus Kristus Ķermenis, Līgava, būs Viņa Ķermeņa daļa, kas būs... Viņš bija Vārds, un Līgavai būs jābūt Vārdam; Vārds pielikts pie Vārda, pielikts pie Vārda. Luterā taisnošana, Veslija svēttapšana, pentakostu kristība ar Svēto Garu, dāvanu atjaunošana un tas viss pārējais, kas ir tajā. Saprotat? Tam ir jābūt Vārdam uz Vārda, šūnai uz šūnas, Dzīvībai uz Dzīvības, lai sanāktu pilns Kunga Jēzus Kristus Līgavas tēls. Lūk, atcerieties, tu biji atribūts.

92 Un tāpat, lieta tāda, ka tad, kad mēs to visu noskaidrojam, ka Kristus atnāks pēc Savas Līgavas, nu, kā tad mēs tajā Līgavā ieejam? Lūk, kāds ir jautājums.

Daudzi saka: "Pievienojies mūsu sanāksmei." Ir tādi, kas pieprasa noteikta veida kristību. Citi pieprasa darīt *to* vai *šito*. Kāds saka: "Tev ir jāsāk runāt mēlēs, citādāk tev Tā nav." Cits saka: "Tev nav jārunā mēlēs." Šis saka: "Tev ir jādejo Garā." Tas saka: "Tev ir skaļi jāgavilē." Vēl citam ir sajūtas. Tas viss ir pareizi, un vienlaicīgi tas viss ir nepareizi.

Kā gan vīrietis, kas...vai sieviete, vai Dieva bērns, kas ir dzimis no Dieva Gara, varētu noliegt Dieva Vārdu? Kad pats Dievs to izskaidro un saka: "Tas ir tas. Es to apsolīju. Te nu tas ir," parādot to tik skaidri, cik vien iespējams. Viņi taču to noteikti redz. Saprotat? Kā gan Kristus var noliegt Pats Savu Vārdu? Un, ja Kristus ir tevī, Viņš nevar noliegt Savu Vārdu.

93 Tādā gadījumā, kā gan mēs ieejam šajā Ķermenī? 1. Korintiešiem 12. nodaļa: "Ar vienu Garu mēs visi esam kristīti šajā Ķermenī, ar vienu Svētā Gara kristību." Tas... Ja gribat pierakstīt, tā ir 1. Korintiešiem 12:13. "Un ar vienu Garu mēs visi esam kristīti..." Bet tas Gars ir Kristus Dzīvība. Vai pareizi? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Kristus Dzīvība! Un jebkuras sēklas dzīvība (bet Viņš bija Sēkla-Vārds) atdzīvina to sēklu. Vai saprotat? Ja tā...ja tā Dzīvība atrodas tajā Sēklā un uz Tās nonāks Svētā Gara kristība, tad tā noteikti to Sēklu atdzīvinās.

94 Kā es nesen jums stāstīju šeit Fīniksā, es runāju ar brāli Džonu Šeritu. Es biju tur un viņš parādīja man koku, citruskoku. Viņš ir izaudzējis daudzus citrusaugļus. Un viņš parādīja man vienu koku, uz tā bija astoņi vai deviņi dažādi augļi. Un es pajautāju: "Brāli Šerit, kas tas par koku?"

Atbildēja: "Tas ir apelsīnkoks."

Es pajautāju: “Bet kāpēc uz tā ir citroni, mandarīni, tangelo un greipfrūti?”

Viņš sacīja: “Tie visi ir citrusaugļi. Tie ir uzpotēti.”

“Ak,” es sacīju, “es saprotu. Nu, nākamajā gadā tur visur būs apelsīni, jo...”

95 “Nu, nē. Uz katra koka augs savs...katrs zars nesīs pats savus augļus.”

96 Daudzi no jums, kas audzē augļus šajā citrusu ielejā, jūs to zināt. Tie nesīs savējo. Ja apelsīnkokam uzpotētu citriona zariņu, tad uz tā augs citroni, jo tāda ir citrusa augļu daba. Tomēr oriģinālais auglis uz tā neaugs.

Un tieši to esam izdarījuši mēs. Mēs esam uzpotējuši, pārņēmuši ticības mācības un pārējo, un uzpotējuši visu ko. Ko gan vēl var dzemdēt metodisti, kā tikai metodistu bērnu. Ko gan vēl var dzemdēt jebkura konfesija, kā tikai konfesionālo bērnu?

97 Taču, ja uz šī koka izaugs oriģinālais zars, tad uz tā augs apelsīni.

Un, ja Dievs kaut ko darīs draudzē, tas būs oriģināls, atkal pēc Vārda. Precīzi. Tā tam ir jābūt, jo dzīvība atrodas kokā un tā nesīs pēc savas kārtas.

98 Un tā, kad mēs redzam... Tā lielā draudze ir virzījusies cauri gadsimtiem, nesdama savus augļus. Bet, kad zari neko nenes, tie tiek apgriezti. Jāņa Evaņģēlijā 15. nodaļā netika apgriezts Vīnakoks; Viņš apgriezta zarus, nocirta tos, jo tie nenesa nekādus augļus. Un mēs...

99 Jēzus grib Sev augļus. Viņa Sievai ir jādzemdē tāda veida bērni, kāds ir Viņš.

Ja nedzimst bērni, Līgavas bērni, Vārda bērni, tātad tas ir konfesionālais bērns. Tātad viņa ir atgriezusies pie savas pirmās mīlestības pret pasauli un konfesiju. Un viņa nevar piedzemdēt īstenus, neviltotus no augšas dzimušus kristiešus, jo tur nav nekā, kas tos dzemdinātu.

100 Tieši tāpat, kā paņemt citriona zariņu un to tur piestiprināt; uz tā augs citroni, bet apelsīni uz tā nevar augt, jo to nebija tur jau no sākuma. Taču, ja tā bija paredzēts jau sākumā, iepriekšnolemts un dzemdēts caur Dieva paredzējumu, tad uz tā noteikti augs apelsīni. Nekas cits uz tā izaugt nevar.

101 Tieši tā notiek ar dzīvā Dieva draudzi, kad atnāk tas laiks. Visi... Lai tikai Dievs kaut ko sāk darīt, tad visi uzreiz paķer bumbu un dodas uz priekšu. Saprotat? Tā ir bijis vienmēr.

Es šeit nesen lasīju vēsturi par Mārtiņu Luteru. Bija teikts: “Nebija tik grūti noticēt tam, ka Mārtiņš Lutērs spēja protestēt pret katoļu baznīcu un tika cauri sveikā. Taču,” bija teikts, “dīvaini ir tas, ka viņš spēja stāvēt pāri tam visam fanātismam, kas parādījās līdz ar viņa atmodu, un joprojām stāvēt stingri uz taisnošanas.” Saprotat? Vienkārši visi...viņam sekoja atdarināšanas un viss kas tāds.

102 Paskatieties uz Semplu Makfersones kundzi, Eimiju Semplu Makfersoni, kurai šeit bija tas templis. Katrai sludinātājai bija tādi “spārni”, un tā nēsāja Bībeli tādā pat veidā – vienkārši miesīgi atdarinājumi! Viņi nevar būt oriģināls. Tieši tāpat nevar arī tās draudzes. Lai tikai viena draudze kaut ko uzsāk pilsētā, otra draudze nenomierināsies, līdz izdarīs to pašu. Saprotat? Viņiem vairs nav oriģinalitātes.

Dieva Vārds ir oriģināls. Tas ir Vārds, un Tam ir jānes pēc Savas kārtas, pēc Savas kārtas savā laikā, Dieva, Tēva izredzēti, iepriekšnolemti.

103 Un tā, kā tad mēs ieejam tajā Draudzē? “Ar vienu Garu mēs visi esam kristīti tajā vienā Ķermenī, Kristus Ķermenī,” kas ir Līgava, Vārds. “Kristīti tajā ar Svēto Garu.”

104 Un tā, paskatīsimies, vai mēs dzīvojam pēdējā periodā vai nē. Lūk, mēs ieraugām, ja atvērsim 1. Mozus grāmatu, apmēram, ak, aptuveni 5. nodaļu; varat paskatīties arī pie Lūkas un uzzināt, ka Ēnohs bija septītais no Noasa. Ēnohs.

Šeit var ieraudzīt čūskas sēklu. Jo, ja Kains bija Ābela dēls, tad viņš būtu astotais. Saprotat? Taču nekur Bībelē nav teikts, ka Kains bija Ābela dēls...tas ir, Kains, ka Kains bija Ādama dēls, jo Bībelē ir teikts: “Viņš bija no tā ļaunā.” Bet Ādams nebija tas ļaunais. Saprotat? “Viņš bija no tā ļaunā.”

105 Lūk, šeit mēs redzam, ka Ēnohs bija septītais no Noasa, un tā ir līdzība par draudzes periodiem. Visi pārējie seši cilvēki līdz viņam nomira, bet Ēnohs tika pārnests. Ēnohs tika aizrauts, septītais, parādot, ka tieši septītajā draudzes periodā notiks Aizraušana. Lūk, nav šaubu, ka mēs esam septītajā draudzes periodā. Mēs visi to zinām.

106 Lūk, tieši septītajā draudzes periodā notiks Aizraušana. Visi pārējie seši nomira. Taču Ēnohs tika pārnests, jo “viņa vairs nebija. Dievs viņu paņēma”. Un aizrautais Ēnohs bija līdzība par to, ka visi pārējie seši nomirs, bet pēdējo laiku Līgava tiks izsaukta no...tiks aizrauta, neredzēdama nāvi, tiks izsaukta no septītā draudzes perioda. Un šobrīd mēs esam šī perioda aculiecinieki. Ak vai! Tagad paraksim tā patiešām dziļi. Labi?

107 Lūk, arī šeit ir līdzība par septiņiem draudzes periodiem, Atklāsmes 10:7, ka septītā eņģeļa vēstījumam ir jāatklāj šīs Grāmatas lielais noslēpums.

108 Lūk, vienmēr ir Vēstnesis augšā un vēstnesis uz zemes. Angļu vārds *eņģelis* nozīmē “vēstnesis”. Un septītā eņģeļa vēstījumā, kad viņš pasludina, veic savu kalpošanu, tad, kad viņš sāk skandināt savu kalpošanu... Nevis tad, kad viņš uzsāka darboties.

Kad Jēzus uzsāka darboties, Viņš sāka dziedināt slimos un nomocītos. “Ak, tas varenais rabīns! Viņš ir pravietis.” Visi gribēja Viņu savā draudzē.

Taču viendien, kad Viņš apsēdās un pateica: “Es un Mans Tēvs esam viens,” tas bija citādāk. Tas bija citādāk. “Un, ja neēdīsiet Cilvēka Dēla miesu un nedzersiet Viņa Asinis, tad jūsos nebūs Dzīvības.”

“Nu, Viņš taču ir vampīrs!” Saprotat? Saprotat? Tas bija citādāk.

Viņš to nepaskaidroja. Viņi jau bija redzējuši Dieva Vārda izpausmi, apstiprinājumu Viņa periodam, tas bija padarīts reāls un pierādīts viņiem, ka Viņš bija tas Vēstnesis tam periodam. Un Viņam nebija nekā jāpaskaidro.

109 Tie mācekļi varbūt nevarēja to izskaidrot. Taču, varēja viņi to izskaidrot vai nē, viņi tam ticēja. Viņi sēdēja mierīgi un ticēja tam. Kā gan viņi varētu izskaidrot, ka ēdīs Viņa miesu un dzers Viņa Asinis? To taču nebija iespējams izdarīt. Tomēr viņi tam ticēja, jo viņi bija iepriekšnolemti. Jēzus sacīja, ka Viņš “izredzēja viņus pirms pasaules radīšanas”. Saprotat? Viņi ticēja tam. Varēja vai nevarēja to izskaidrot – viņi tik un tā tam ticēja.

110 Un tā, paskatieties, lūk, septītajā draudzes periodā, kad septītais eņģelis sāk bazūni pūst, tieši tad bija jāatveras Dieva noslēpumiem. Zīmogi, kurus reformatori... Ja vien viņiem būtu laiks...

Luters nenodzīvoja pietiekami ilgi, tāpat Veslijs. Tie periodi nenodzīvoja pietiekami ilgi...tie reformatori. Viņiem bija savs vēstījums tai dienai, bet cilvēki sagraba to un uztaisīja no tā konfesiju. Bet kas tas ir?

111 Jūs nevarat apstrīdēt dabu. Daba vienmēr liecina. Dievs darbojas tādā secībā kā daba. Tā tam ir jābūt.

Kā saule. No rīta saule paceļas, tā ir mazuļa piedzimšana. Tā ir vāja, dod vēl maz siltuma. Pulksten desmitos tā pabeidz vidusskolu. Dienas vidū tā ieiet dzīvē. Pulksten trijos tā noveco. Pulksten piecos tā mirst, atkal veca un vāja, atgriežas atpakaļ kapā. Vai tās ir viņas beigas? Nākamajā rītā viņa atkal uzceļas. Saprotat?

112 Paskatieties uz kokiem, kā uz tiem izaug lapas, kā tiem viss notiek. Lūk, mēs redzam, ka

lapas no koka nokrīt, atgriežas atpakaļ. Kā? Dzīvība nolaižas koka saknēs. Vai tās ir viņa beigas? Nākamajā pavasarī tas atkal atgriežas ar jaunu dzīvību.

113 Tagad paskatieties uz draudzēm, reformācijas laikā tās izdarīja to pašu. Tas uzdīga. Tas kviešu grauds iekrita zemē un nomira tumšo viduslaiku vajāšanu laikā. Tas iekrita zemē. Tam bija jānomirst. Ikviens garīgs cilvēks to saprot. Ja šī sēkla nenomirs un nesapūs, tā paliks viena. Un tam bija jāiekrīt zemē tumšajos viduslaikos. Tas tur gulēja, puva un izauga luterāņu draudze kā divas lapiņas. No luterāņu draudzes parādījās vēl vairāk lapiņas: Cvinglijs un tā tālāk. Pēc tam no turienes tas aizgāja augstāk uz vārpu jeb skaru, kas bija Džons Veslijs, varenais misionāru periods. Pārējais atkrita. No turienes iznāca tas mājīgais periods, tas pentakostu periods. Šis kviešu grauds, kas...

114 Vai kāds šeit kādreiz ir audzējis kviešus? Pavērojiet kviešus, kad jūs uz tiem skatīsieties. Ja tu tur aiziesi, sacīsi: “Man ir kvieši,” izskatās, ka tev tur tie kvieši ir. Bet atver to un uzmanīgi paskaties – tev vēl nav nekādu kviešu. Tas ir grauda apvalks. Vai tad Jēzus mūs par to nebrīdināja Mateja 24:22...24? “Pēdējās dienās tie divi gari būs tik līdzīgi viens otram, ka tas pieviltu pat pašu izredzēto kviesi, ja būtu iespējams.” Saprotat? Tagad skatieties. Tas ir nesējs.

115 Lūk, tā pati Dzīvība, kas uzdīga caur Luteru, bija tā, kas radīja Vesliju. Tā pati Dzīvība, kas iznāca no Veslija, izveidoja pentakostus. Tā pati Dzīvība, kas iznāk no pentakostiem, izveido kviešus. Taču tie visi ir nesēji. Saprotat? Caur tiem iet īsta Dzīvība, caur tiem iet vēstījums, taču tas dodas augšup kviesī. Tieši tāpēc kviesis izaug, līdz galu galā atnes to visu Aizraušanā, šeit galotnē. Pati Līgava iznāk no katra perioda, bet konfesionālais stiebrs atmirst, izkalst un atmirst. Vai esat ievērojuši šajās pēdējās dienās, kā tas šobrīd ir sācis atslāņoties? Kad tas kviesis sāk augt, tad sēnala sāk no tā atdalīties.

116 Paskatieties uz to kviesīti, kad jūs to pētīsiet. Atveriet to, lūk, *šādi*, un ieskatieties tajā, un ieraudzīsiet. Tur dziļumā būs kvieša dīglis. Vajadzēs paņemt trīsdesmit-reizīgo mikroskopu, lai tajā ieskatītos, lai ieraudzītu tur dziļumā to kvieša dīgli. Saprotat?

Tas ir tur dziļi iekšā, taču tas sāk augt. Lūk, ir jābūt sēnalai, kas kalpo tam kā patvērums, lai dotu tam iespēju izaugt. Taču tad, kad tas sāk augt un sāk izplatīties vēstījums, tad sēnala no tā atslāņojas. Un Dzīvība iziet no tās sēnalas un ieiet kviesī, iet tālāk. Tieši tā notika katrā periodā. Vienkārši dabā tas viss ir skaidri redzams. Tas... Tā ir Dieva secība, kā Viņš to dara.

117 Un tā, mēs dzīvojam tieši tajā periodā, septītajā draudzes periodā. Lūk, tam visam ir jāizpaužas tajā kvieša graudā beigās, vēl viena atgriešanās. Lūk, ja jūs paņemsiet Lūkas 17. nodaļu un 30. pantu, Viņš pateica: “Kā bija Sodomas dienās, tā būs, kad atnāks Cilvēka Dēls, kad Cilvēka Dēls sāks atklāties.” Ko nozīmē *atklāties*? Parādīt Savu atklāsmi par to, kāds Viņš ir šodien; atvērt cilvēkiem Vārdu, kas ir darīts zināms konkrētajam laikam; atklāt cilvēkiem caur Svētā Gara izpausmi, kas parāda, ka Jēzus dzīvo mūsu vidū. Un atcerieties, tur Viņš bija pārstāvēts *cilvēkā*. Cilvēkā! Viņš sacīja: “Kā bija...” Lūk, Viņš lasīja to pašu Bībeli, ko mēs, 1. Mozus grāmatu. Lūk, mēs to ievērojam tajā 1. Mozus grāmatas nodaļā, kur Jēzus par to runāja.

118 Mēs tur atrodam, ka Viņš toreiz bija pagriezies ar muguru pret telti, bet teltī bija Sāra. Viņš sacīja... Viņš uzdeva jautājumu. Bet viņa nenoticēja, ka tas, kam bija jānotiek, var notikt. Viņš sacīja: “Ābraham, Es atnākšu pie tevis, kad paies tas laiks.” Saprotat? Bet Sāra teltī par to pasmējās. Viņš jautāja: “Kāpēc Sāra teltī pasmējās, sacīdama: 'Kā gan tas ir iespējams?’”

119 Jēzus apsolīja... Un tas bija Viņš. Ābrahāms nosauca Viņu par “Elohimu”, Visvareno. Tas bija Viņš. Lūk, Bībelē ir paredzēts, ka tas atkal notiks pēdējās dienās. Tā sacīja Jēzus. “Un, kad jūs redzēsiet, kā tas viss sāk notikt,” vienkārši atcerieties, kad tas sāks notikt tādā veidā, “tad ziniet, ka laiks jau ir ļoti tuvu.”

120 Paskatieties uz pašu pasauli. Paskatieties uz pasauli. Sodoma, un turklāt vēl kāda Sodoma! Paskatieties, cik ļoti samaitāti ir cilvēki, tik samaitāti. Viņu prāts ir samaitāts. Viņi nezina, kas ir vispār ir pieklājība. Paskatieties uz noziedzību, homoseksuālismu, visu pārējo.

Un paskatieties uz mūsu sievietēm, cik viņas ir nevaldāmas. Paskatieties, cik ļoti starp mūsu sievietēm valda piedauzība, netikumība. Un ne tikai mūsējām...

Jūs teiksiet: "Tie ir metodisti." Tie ir arī pentakosti, tas ir pilnīgi visur.

121 Paskatieties uz mūsu vīriešiem. Dieva Vārda vietā viņi turas pie kaut kādas sīkas konfesionālas tradīcijas; viņi turas pie tās tā vietā, lai izietu, redzot, ka Dievs skaidri dara Sevi zināmu. Tāpēc ka viņi ir akli. Viņi nevar to ieraudzīt. Viņi nekad to neieraudzīs.

Tagad paskatieties, kas mums šeit sanāk, pasteigsimies.

Man šķiet, ka tā sieviete vēlas, lai mēs dodamies prom. Es redzēju, kā viņa māja ar roku, te ir paredzēts kaut kas cits, viņa grib, lai mēs ejam prom, tāpēc labāk pasteigsimies.

122 Un tā, tagad skatieties, Ēnohs ir draudzes līdzība. Šeit viņš simbolizēja arī septīto draudzes periodu. Vai jūs to uztverat? Septīto draudzes periodu! Ievērojiet, kad skanēja...

123 Cik daudzi no jums tic, ka bija septiņi vēstneši septiņiem draudzes...? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] O-o, mēs visi tam ticam, ja mēs ticam Bībelei. Ja mēs neticam Bībelei, tad, protams, mēs tam neticam. Taču tur tādi bija.

124 Šobrīd mēs dzīvojam septītajā draudzes periodā. Un Bībelē taču ir teikts, ka tad, kad šis septītais draudzes periods...kad septītā draudzes perioda vēstnesis sāks bazūnēt savu vēstījumu, tad noslēpumi par visu to, kas bija sagrozīts tajos periodos, tajā laikā tiks atvērti. Un mēs to redzam, Cilvēka Dēls nāk pie Saviem ļaudīm un dara precīzi to, apstiprinādams Savu vēstījumu, kā Viņš bija apsolījis. Mēs to redzam šeit, šobrīd šajā pēdējā periodā.

125 Un tās septiņas sardzes, kā septītā sardze, kad kāds atnāk... Viņš neatnāca pirmajā sardzē, otrajā, trešajā, ceturtajā, bet atnāca septītajā sardzē. Tas bija Ēnohs, septītais, kas tika pārnestis. Un Noam, kas simbolizēja atlikušos ebrejus, bija jātiek pārnestam. Lūk, Bībeliskajos laikos... runājot par sardzēm... Bībeliskajos laikos nakts nedalījās stundās.

126 Tagad klausieties uzmanīgi, jo es pasteigšos, jo viņiem ir jāatbrīvo ēka. Jā. Bībele netika dalīta, jeb...

127 Bībeliskajos laikos nakts netika dalīta stundās. Tā tika dalīta sardzēs. Bija trīs sardzes. Lūk, pirmā sardze bija no deviņiem līdz divpadsmitiem. Otrā sardze bija no divpadsmitiem līdz trijiem. Bet trešā nakts sardze skaitījās no trijiem līdz sešiem. Un tā, mums sanāk trīs, trīs trijnieki, pavisam deviņi, nepabeigts skaitlis. Tad mēs atgriezīamies pie septiņi Aizraušanai, kas notiks, manuprāt, starp sešiem un septiņiem...jeb no sešiem līdz deviņiem, kādā rītā. "Jo atskanēs Tā Kunga bazūne..."

Mūžīgajam rītam austot, iekš Tā Kunga mirušiem

Gaviļu un prieka aizraušana būs,

Kurā Kristus ieies līdz ar visiem dārgi izpirktiem,

Kaut mans vārds tur augšā būtu ierakstīts.

128 Vārds "aizraušana" Bībelē vispār netiek lietots. To vārdu tur esam ielikuši mēs. Bībelē ir teikts: "Tīksim aizrauti, aizrauti augšā." Mēs lasām šeit 2. Tesalonīķiešiem... Tas ir, 1. Tesalonīķiešiem ir atrodama secība tai varenajai Aizraušanai, kas notiks pēdējās dienās. Ieklausieties tajā. Mēs sāksim šeit no 13. pantiņa.

...es gribu, brāļi, lai jūs būtu skaidrībā par tiem, kas aizmiguši, un lai jūs nenodotos skumjām kā tie, kam nav cerības.

Jo tāpat, kā mēs ticam, ka Kristus ir nomiris un augšāmcēlies, Dievs arī aizmigušos Jēzū vedīs

godībā kopā ar Viņu.

To mēs jums sakām, balstoties uz mūsu Kunga vārdu: mēs, kas līdz mūsu Kunga atnākšanai paliksim dzīvi, ne ar ko nebūsim priekšā... (šis vārds nozīmē “nepatraucēsīm”) ...tiem, kas aizmiguši.

Jo Pats Kungs nāks...

Tagad klausieties uzmanīgi.

...Pats Kungs nāks no debesīm, atskanot saucienam un erceņģeļa balsij, un Dieva bazūnei: tad pirmie celsies tie, kas ticībā uz Kristu miruši.

129 Un tā, es gribu, lai jūs pievērsāt uzmanību, kāds varens notikums šeit notiek. Nepalaidiet to garām. Saprotat? Lūk, pievērsiet uzmanību. Šeit Vārdā ir teikts, 2. Tesalonīķiešiem, ka ir trīs lietas. No 13. līdz 16. pantam, ir jānotiek trīs lietām, pirms parādīsies Pats Kungs. Tagad ātri, lai mēs varētu pabeigt. Pirmais, kas notiek... Paskatieties: sauciens, balss, bazūne. Tagad izlasīsim un pārbaudīsim, vai tas tā ir. Saprotat?

Jo pats Kungs (16. pants) nāks no debesīm, atskanot saucienam, erceņģeļa balsij un Dieva bazūnei...

130 Notiek trīs lietas. Balss... Saucienam, balsij, bazūnei ir jānotiek pirms Jēzus parādīšanās. Un tā, sauciens. Jēzus izdara visas šīs trīs lietas, kad Viņš...Viņš nonāk.

Sauciens, kas ir sauciens? Tas ir vēstījums, kas izskan, pirmkārt, dzīvā Dzīvības Maize, kas rada Līgavu.

131 Lūk, Dievam ir veids, kā Viņš darbojas. Viņš nekad nemainu Savu darbības plānu. Viņš nekad nemaina Savu... Viņš ir nemainīgais Dievs. Amosa grāmatā 3:7 Viņš pateica, ka Viņš uz zemes neko nedarīs, sākumā neatklādams to Saviem kalpiem praviešiem. Ja Viņš tā ir apsolījis, tad Viņš noteikti tā darīs.

132 Lūk, mēs esam izgājuši cauri draudzes periodiem. Taču mums ir apsolīts, ka pēdējās dienās, saskaņā ar Maleahijas 4. [3.] nodaļu, uz zemes atkal parādīsies pravietis. Tā tas ir. Pievērsiet uzmanību viņa dabai, kāds viņš būs. Viņš vienmēr...

Dievs lieto to garu piecas reizes: vienu reizi Ēlijā, Elīsā, Jānī Kristītājā, draudzes izsaukšanai un ebreju atlikumam. *Piecas reizes, “žēlastība”*. J-ē-z-u-s, ti-cī-b-a [Angļu valodā “faith”, pieci burti–Tulk.], tas ir žēlastības skaitlis. Saprotat? Labi.

133 Un tā, atcerieties, ir apsolīts vēstījums. Un tā kā šie visi noslēpumi bija tik samudžināti caur daudziem garīdzniekiem, tad būs vajadzīgs pravietis patiešām no Dieva, lai tos atvērtu. Un tieši to Viņš ir apsolījis izdarīt. Saprotat?

134 Lūk, atcerieties, Tā Kunga Vārds nāk pie pravieša; nevis pie teologa, bet pie pravieša. Viņš ir Dieva Vārda atstarotājs. Viņš neko nevar pateikt, viņš nevar izteikt pats savas domas. Viņš var runāt tikai to, ko atver Dievs. Pat pravietis Bileāms, kad viņš mēģināja pārdoties, pārdot savas tiesības, viņš sacīja: “Ko gan var pateikt pravietis, izņemot to, ko viņa mutē ieliks Dievs?” Dievs izdara tā, ka tu nevari pateikt neko citu. Un tu esi tāds piedzimis. Tāpat kā tu nevarētu...

135 Tu nevari pateikt: “Es nevaru atvērt acis,” ja tu skaties. Saprotat? Tu nevari. Ja tu vari izstiept roku, tātad tu vari. Saprotat? Tu nevari būt suns, ja tu esi cilvēks. Saprotat? Vienkārši tu esi tāds radīts.

Un Dievs vienmēr, arī tajos laikos caur Jesaju, Jeremiju un pārējiem, Ēliju, pagājušajos periodos... Kad tās garīdzniecības grupas visu saputroja, Viņš sūtīja pravieti, uzcēla viņu no nekuries. Viņš nepiederēja nevienam no viņiem un runāja Viņa Vārdu; viņš tika aizsaukts no

skatuves un viss, vienkārši stingrs Dieva Patiesības vīrs. Un tas vienmēr ir tas, kā viņu var atpazīt. Viņš sacīja: “Ja jūs vidū ir kāds, kas ir garīgs vai pravietis...”

136 Un tā, pravieši... Draudzē ir tāda lieta kā pravietiskā dāvana, taču pravietis ir iepriekšnolemts un paredzēts noteiktam laikam. Saprotat? Tieši tā. Lūk, ja tiek izteikts pravietojuums, tad diviem vai trim ir jāapsēžas un jāizspriež, vai tā ir taisnība vai nē, pirms draudze to pieņems.

137 Taču pravieti neviens nepārbaudīja, jo viņš bija...viņš bija neapšaubāms Dieva Vārds. Viņš bija tas Vārds viņa laikā. Viņš redzēja, kā Dievs atstarojās... Un tā, Dievs ir absolūjis atkal atsūtīt to mums pēdējās dienās, lai izvestu Līgavu no šī garīdzniecības jucekļa. Tas ir vienīgais veids, kā to izdarīt.

138 Tas nekad nenotiks... Draudze nevar pieņemt Kristu. Mēs, pentakosti, mēs nevaram nest šo vēstījumu tālāk, kamēr draudze ir tādā stāvoklī kā šodien. Kā gan mēs novedīsim līdz galam pēdējo laiku, ja viņu tagadējais stāvoklis ir šāds, kad visi ir viens pret otru, un viss pārējais, un garīdznieciskums? Ak, esi žēlīgs! Tas taču ir juceklis. Tas ir palicis par konfesiju. Un jebkurā laikā... Lai kāds vēstures zinātnieks pamēģina to apstrīdēt. Katru reizi, kad uz zemes ir skanējis vēstījums un kad tas tika organizēts, tas uzreiz nomira. Un pentakosti ir izdarījuši to pašu, ko tie visi pārējie, tie pentakosti, kas izgāja.

139 Jūs, Dieva asamblejas, jūs priekšteči un mātes toreiz izgāja no tām organizācijām, bijušās Galvenās padomes laikā, skaļi gaviļēja un slavēja Dievu, un runāja pret tām lietām. Bet jūs atgriezāties “kā suns pie saviem vēmekļiem un kā cūka uz saviem dubļiem” un izdarījāt to pašu, ko viņi. Un tagad esat kļuvuši tik baznīciski, ka esat noslāpējuši sevi līdzjūtību. Ja tev nav biedra kartiņas, tad teju vai neviens ar tevi pat nebiedrosies.

140 Ak, jūs, no “vienotības” [Angliski “Oneness”–Tulk.], Dievs iedeva jums tādu vēstījumu, bet tā vietā, lai ietu uz priekšu un vienkārši turpinātu būt pazemīgiem un soļotu uz priekšu, jums sagribējās atdalīties un organizēt savu grupu. Un kur jūs visi nonācāt? Tajā pašā maisā. Tieši tā.

Bet Dieva Gars virzās tālāk. “Es, Tas Kungs, to iestādīju. Es to aplaistīšu dienām un naktīm, lai neviens...” Viņš noteica, lai tas viss notiktu, un Viņam tas ir jāatsūta.

141 Pirmais, kad Viņš sāk nonākt no debesīm, atskan sauciens. Kas tas ir? Tas ir vēstījums, lai sapulcinātu cilvēkus kopā. Pirmkārt, skan vēstījums. Lūk, ir laiks sakārtot lukturus: “Celieties un sakārtojiet savus lukturus!” Kāda sardze tā bija? Septītā. Nevis sestā, bet septītā. “Skat, Līgavainis nāk! Celieties un sakārtojiet savus lukturus.” Un viņas sakārtoja. Dažas no viņām konstatēja, ka viņām lukturos vispār nav eļļas. Saprotat? Taču tas ir lukturu sakārtošanas laiks.

Tagad ir Maleahijas 4. [3.] nodaļas laiks. Ko Viņš apsolīja.... Tā ir Lūkas 17. nodaļa. Tā ir... Visi tie pravietojumi, kas ir izvietoti Rakstos precīzā secībā mūsu laikam, mēs redzam, kā tas atdzīvojas. Nav nekādu...

142 Ieraugi, kā tas viss notiek, mans dārgais brāli, māsa. Dievs debesīs taču zina, ka es varētu nomirt uz šīs platformas. Jums vajadzētu nedaudz pastaigāt apkārt. Tas ir vienkārši...tas ir satriecoši, kad tu skaidri redzi, kā Dievs atnāk no debesīm, nostājas cilvēku grupu priekšā un tur atrodas, parādot Sevi, kā Viņš to ir darījis vienmēr. Un tā ir Patiesība, šīs atvērtās Bībeles priekšā. Saprotat? Pareizi. Mēs esam klāt.

143 Un konfesionālā sistēma ir mirusi. Tai ir beigas. Tā vairs nekad neuzcelsies. Tā tiks sadedzināta. Tieši to dara ar sēnalām uz tūruma. Bēdziet no tās! Ieejiet Kristū! Nesakiet: “Es piederu pie metodistiem. Es piederu pie baptistiem. Es piederu pie pentakostiem.” Ieejiet taču Kristū!

Ja tu esi Kristū, tad tu tici pilnīgi katram Vārdam, kas ir rakstīts *Šeit*. Nav svarīgi, ko saka kāds cits. Un tad Dievs to visu izpauž, jo jūs... Kad Viņš izlej uz Vārda Garu, kas tad notiek? Tāpat

kā tu aplej ar ūdeni jebkuru citu sēklu. Tā atdzīvojas, un tā nesīs pēc savas kārtas.

144 Jūs teiksiet: “Es saņēmu kristību, Svēto Garu.” Tas nenozīmē, ka tu esi glābts, ne tuvu tam.

145 Paskatieties. Tu esi trīsvienīga būtne. Tu esi. *Šī* te puīša iekšienē atrodas dvēsele, nākamais ir gars, un pēc tam ir ķermenis. Lūk, šajā ķermenī tev ir piecas maņas, lai sazinātos ar savām zemes mājām. Tām nav kontakta ar visu pārējo. Tavam garam ir piecas maņas, lūk: mīlestība, sirdsapziņa un tā tālāk. Taču, lūk, *šeit* ir tā vieta, kur dzīvo *tu*. Lūk, kas tu esi.

146 Vai tad Jēzus neteica: “Lietus līst pār taisniem un netaisniem?” [Sanāksme saka: “Āmen.”–Tulk.] Iestādiet dadzi *šeit*, bet kviesi *tur* un aplejiet tos ar ūdeni, apmēslojiet tos un visu ko tādu, vai tad tie abi nedzīvos no tā paša ūdens? [“Āmen.”] Protams! Nu, un kas tālāk? Viens no tiem izaugs par dadzi, jo tāds nu viņš ir. Tas dadzis pacels augšup savas rokas un gavilēs tieši tāpat kā kviesis.

147 Vai tad Bībelē nav teikts: “Pēdējās dienās parādīsies viltus Kristi?” [Sanāksme saka: “Āmen.”–Tulk.] Nevis “viltus Jēzi”. Viltus Kristi, svaidītie, melīgi svaidīti attiecībā pret Vārdu, konfesionāli svaidīti, bet nevis Vārdam, jo Vārds liecinās Pats par Sevi. Tam nekas vairāk nav vajadzīgs. Tas liecinās Pats par Sevi.

“Un celsies viltus svaidītie.” Jums ir mana lente par to. Un tie svai...

Ak, ja jūs uzsauktu kādam no tiem, pasakot: “Ei, tu, vai tu esi Jēzus?”

“Ak, protams, nē.” Viņi neko tādu neuzdrīkstētos.

148 Taču, kad lieta nonāk līdz: “Ak, slava! Uz manis ir svaidījums!” Un tas ir īstens svaidījums. Atcerieties, tāds bija arī Kajafam, un viņš pravietoja. Jā. Tāds bija arī Bileāmam, un viņš pravietoja.

Taču tam nav nekāda sakara ar *to*, kas ir iekšā. Ja tā nav Dieva sēkla, Viņa gēns jau no sākuma, iepriekšnoņemts, tad ar tevi ir beigas. Nav nozīmes, cik daudz jūs gavilējat, runājat mēlēs, skraidāt, gavilējat, tam ar *to* nav nekāda sakara.

Dadzis var skaitīties tieši tāds pats kā tie visi pārējie. Es esmu redzējis, kā pagāni ceļas un skaļi gavilē, runā mēlēs un dzer asinis no cilvēka galvaskausa, un piesauc velnu. Saprotat? Tāpēc jūs ne... Visas tās sajūtas un pārējo, aizmirstiet to.

Galvenais, lai jūsu sirds būtu šajā Vārdā, bet tas ir Kristus. Ienesiet to iekšā un pavērojiet, kā Tas darīs Sevi zināmu, tikko kā Tas atvērsies, līdzīgi kā jebkura sēkla, un parādīs Sevi tam periodam, kurā Tas dzīvo.

149 Lutera varēja izlaist tikai asniņu. Tie pārējie varēja izdarīt tās citas lietas. Šobrīd mēs esam kvieša periodā.

Luterāņiem, īstenajiem luterāņiem, bija jādzemdina īstenus luterāņus. Īsteniem pentakostiem bija jādzemdina īstenus pentakostus. Tas arī viss. Taču tas periods ir beidzies, un mēs ejam tālāk.

150 Vai jūs zināt, ka katoļu baznīca sāka kā vasarsvētku draudze? Un, ja pentakostu draudze pastāvētu divus tūkstošus gadus, tad tā būtu vēl sliktākā stāvoklī, nekā katoļu baznīca ir šodien. Pilnīgi precīzi. Es saku to maniē brāļiem, manām māsām, kurus es mīlu. Un Dievs to zina. Taču atcerieties, draugi, man būs jātiekas ar jums Tur tiesā. Un tas var notikt jau ļoti drīz. Man ir jāliecina par to, kas ir Patiesība.

151 Kad es sāku novadīt kopā ar jums sanāksmes, lūdzoties par slimajiem, viss bija brīnišķīgi. Taču, kad es atnācu ar vēstījumu! Ja skan kāds vēstījums, ja tas ir patiess vēstījums... Ja tie ir īsteni, reāli Dieva brīnumi, taču tie ir norobežoti kaut kādā organizācijā, tad ziniet, ka tas nav no Dieva, jo tas runā pats par sevi.

Jēzus gāja un dziedināja slimos, lai pievērstu cilvēku uzmanību, bet pēc tam bija Viņa

vēstījums. Tā tas ir.

Ir jābūt kaut kam, ar ko Dievs tādā veidā taisās iepazīstināt. Viņš vienkārši... Dievišķā dziedināšana, tamlīdzīgie Viņa brīnumi, bija tikai tam, lai pievērstu cilvēku uzmanību. Bet galvenā tā visa būtība ir vēstījums. Lūk, kas...tas nāk, lūk, no *šejiennes*. Viņš cenšas iegūt cilvēku labvēlību, lai tie pasēdētu un paklausītos Viņā, saprotiet, jo tur ir daži, kas ir iepriekšnolemti Dzīvībai.

Daži kviešu graudi nokrita uz zemes, tos savāca putni. Bet citi iekrita starp ērkšķiem. Bet citi bija...nokrita uz sagatavotas augsnes, iepriekš sagatavotas augsnes, un atnesa ražu.

152 Un tā, pirmā lieta ir skanēšana... Pirmkārt, bazūne un...jeb balss...sauciens, bet pēc tam balss, bet pēc tam bazūne.

Sauciens: vēstnesis sagatavo cilvēkus.

Otrkārt, tā ir augšāmcelšanās balss, tā pati balss, tā skaļā balss Jāņa Evaņģēlijā 11:38-44, kas izsauca no kapa Lācaru.

Sapulcina kopā Līgavu, bet pēc tam ir mirušo augšāmcelšanās, saprotiet, lai tiktu aizrauti kopā. Tagad paskatieties, kā notiek šīs trīs lietas. Kas ir nākamais? Tā bija bazūne. Balss... Sauciens, balss, bazūne.

153 Un tā, treškārt, tā ir bazūne, kas vienmēr, bazūņu svētkos sasauc cilvēkus uz svētkiem. Un tas būs Līgavas mielasts, Jēra un Līgavas mielasts Debesīs. Saprotat?

154 Pirmkārt, skan Viņa Vēstījums, sasaukdams kopā Līgavu. Pēc tam ir aizmigušās Līgavas augšāmcelšanās, tie nomirušie citos periodos – viņi tiek aizrauti kopā. Un bazūne, svētki debesīs, debesīs. Tieši tas taču notiek, draugi.

155 Mēs esam tieši tur, jau gatavi. Izejošajai Draudzei vēl tikai ir jāpaguļ Saulē, lai nogatavotos.

Vēl nedaudz, un atnāks tas lielais kombains. Kvieši tiks sadedzināti, stiebri, bet graudi tiks savākti klētī. Saprotat?

156 Jūs taču neesat akli. Jūs...jūs esat prātīgi.

Un vai tad es šeit stāvu un runāju šīs lietas ar kādu aizspriedumu? Es runāju to, jo tā ir Dzīvība, jo es atbildu Dieva priekšā par to, lai to izteiktu. Un man tas ir jāpasaka. Un mans vēstījums... Es visu laiku zināju, jau toreiz, kad notika dziedināšanas un viss pārējais, ka tas bija tikai tam, lai pievērstu cilvēku uzmanību; zinādams, ka atnāks Vēstījums. Un te nu tas ir. Un tie Septiņi Zīmogi atvēra tos noslēpumus un parādīja, ka tieši tas arī notika. Es to nezināju.

157 Taču šeit šobrīd atrodas tie cilvēki, kas toreiz stāvēja tur kopā ar mani, kad... Jūs visi esat dzirdējuši, kā es sludinu to svētrunu "*Kungi, cik ir pulkstenis?*" Tajā rītā, tieši tur, kur Viņš pateica, tieši tur nostājās septiņi eņģeļi no debesīm. Un, kad viņi cēlās augšup un viņus tur augšup uzrāva viesulis (mēs stāvējām un skatījāmies, kā viņi tur attālinājās), zinātne nofotografēja to it visur valstī, līdz pat Meksikai. Un tur, kad es vēroju...

158 Reiz, kad es sāku sludināt tos Septiņus Draudzes Periodus, es pazvanīju Džekam Moram, slavenam teologam. Es pajautāju: "Džek, kas tā par Personu, kas tur stāv? 'Tur stāvēja kāds līdzīgs Cilvēka Dēlam ar tik baltiem matiem kā vilna.'" Es sacīju: "Viņš taču bija jauns cilvēks, kā gan Viņam varēja būt mati tik balti kā vilna?"

159 Viņš atbildēja: "Brāli Branham, tas bija Viņa pagodinātais ķermenis." Mani tas neapmierināja.

Taču, kad es iegāju istabā un sāku lūgties, Viņš ļāva man uzzināt, kas tas ir. Saprotat?

160 Es vienmēr esmu sludinājis, ka Viņš ir Dievība, nevis tikai cilvēks. Viņš bija Dievs,

izpaudies miesā: Dievs, Dieva, mīlestības atribūts; tie varenie Dieva atribūti, kas nonāca lejā, parādījās šeit uz zemes. Jēzus bija Dieva mīlestība, Kurš uztaisīja ķermeni, kurā dzīvoja pats Jehova. Viņš bija Dieva pilnība miesā. Viņš izpauda caur šo ķermeni to, kas ir Dievs. Tam ķermenim bija jānomirst, lai Viņš varētu nomazgāt Līgavu ar Savām...Savām Asinīm.

161 Un pievērsiet uzmanību, Līgava ir ne tikai nomazgāta, Viņai ne tikai ir piedots, bet Viņa ir taisnota. Saprotat? Vai jūs kādreiz esat pārbaudījuši vārdu “*taisnots*”, vai esat skatījušies tā nozīmi?

Lūk, piemēram, ja brālis Grīns izdzirdētu, ka es esmu bijis piedzēries un darījis sliktas lietas, bet vēlāk viņš noskaidrotu, ka es neesmu to darījis; bet tad viņš pienāktu ar vārdiem: “Es piedodu tev, brāli Branham.”

162 “Tu man piedod? Es taču neesmu to darījis. Par ko tu man piedod?” Saprotat? Taču, ja es esmu vainīgs, tad man var piedot, taču es vienalga neesmu taisns, jo es to izdarīju.

Taču vārds “taisnots” nozīmē “it kā tu vispār to neesi darījis”. Attaisnots! Un Jēzus Kristus Asinis tik ļoti attīra mūs no grēkiem, ka tie tiek ierakstīti Dieva aizmirstības grāmatā. To var izdarīt tikai Viņš.

163 Mēs nevaram. Mēs varam piedot, bet ne aizmirst. Es varētu jums piedot, taču es vienmēr atcerēšos tās sliktās lietas, ko jūs izdarījāt. Tādējādi jūs neesat taisni, jums ir piedots.

Taču Dieva acīs Līgava ir taisnota. Viņa vispār nekad to nav darījusi. Āmen! Stāv tur, precēta ar nevainīgo Dieva Dēlu, vispār nekad nav grēkojusi. Kāpēc? Viņa bija iepriekšnolemta. Viņu tajā ievilināja. Bet tagad, kad Viņa izdzirdēja Patiesību un iznāca, Asinis Viņu attīrīja. Un Viņa stāv tur, nevainīga. Saprotat? Viņa... Uz Viņas nav vispār nekāda grēka.

164 Tā tad Vēstījums sasauc Līgavu, saprotiet, sauciens!

Un bazūne...

Tā pati, Viņš skaļā balsī... Viņš izkiedza to ar saucienu un balsi un atmodināja Lācaru. Skaļā balsī Viņš iesaucās: “Lācar, nāc ārā!” Saprotat? Un tā bass pamodinās aizmigušo Līgavu, aizmigušos mirušos.

165 Un bazūne, “ar bazūnes skaņām”. Un, kad tā bazūnē, tā aicina. Bazūne vienmēr aicināja Israēlu uz bazūņu svētkiem. Saprotat? Bet tie bija vasarsvētku dienas svētki, lielie svētki Debesīs un...bazūņu svētki. Lūk, bazūne paziņoja sapulcēšanos: “Nāciet uz svētkiem.” Bet tas ir Jēra mielasts Debesīs.

Tagad uzmanīgi. Līgavas sapulcēšanās kopā, bazūņu svētki, kāzu mielasts – mēs to visu esam redzējuši līdzībās. Lūk, vēl brītiņu esat uzmanīgi, pirms mēs beigsim. Ievērojiet. Mēs ieraudzījām to līdzībās.

166 Lūk, ja gribat izlasīt no Mateja 18:16, tur ir teikts: “Trīs liecina,” redziet, svētajā...1. Jāņa 5:7 un tā tālāk. *Trīs* vienmēr nozīmē liecību. Vai pareizi? [Sanāksme saka: “Āmen.”–Tulk.] Tas ir apstiprinājums, kaut kas pareizs. Trīs liecina. “No divu vai trīs liecinieku mutes lai tiek apstiprināts katrs vārds.”

167 Un tā, skatieties. Mums bija trīs liecinieki. “Trīs” nozīmē liecību. Lūk, mums jau bija trīs aizraušanas Vecajā Derībā. Vai jūs to zinājāt? Kā liecinieki. Tagad skatieties. Pirmais ir Ēnohs, otrs ir Ēlija, bet trešais ir Jēzus.

Jēzus, būdams Stūrakmens, lūk, Viņš liecina. Saprotat? Viņš bija Stūrakmens starp Veco un Jauno Derību, jo no sākuma Viņam bija jānomirst, bet pēc tam jātiek aizrautam. Viņš nomira, atdzīvojās un staigāja šeit kopā ar mums, bet tad tika aizrauts, jo Viņš bija tas Stūrakmens, kas savienoja tās abas. Pēc Viņa augšāmcelšanās un aizraušanas... Skatieties. Pēc tam, kad Viņš to bija izdarījis un pierādījis, ka Vecā Derība... Mēs visi zinām, ka Ēnohs tika pārnest. Mēs zinām, ka

Ēliju paņēma augšā viesulis, tā tas ir, uguns ratos. Bet Jēzus nomira, tika apglabāts, augšāmcēlās un dzīvoja šeit uz zemes, bet tad tika aizrauts, Stūrakmens. Lūk, kur ir trīs, lai liecinātu. Vai pareizi? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.]

168 Lūk, viena aizraušana jau ir beigusies. Vai jūs to zināt? Tā... Ziniet, varbūt ātri to izlasīsim. Atvērsim Mateju, 27. nodaļu. Un sāksim aptuveni no 45. panta no Mateja 27. nodaļas. Ātri atvērsim to un pamēģināsim kaut ko no tā iegūt, kas mums palīdzētu, ļoti ātri. 27:45, manuprāt, man šeit ir pierakstīts. Izlasīsim.

Bet no sestās stundas tapa tumšs pār visu zemi līdz devītai...

Bet ap devīto stundu Jēzus sauca stiprā balsī: "Ēli, Ēli, lamā zabahtani?" Tas ir: ...Mans Dievs, kāpēc Tu esi Mani atstājis?

Bet daži no tiem, kas stāvēja blakus, kad tie to dzirdēja, sacīja: "Šis cilvēks sauc Ēliju."

Un tūlīt viens no tiem aizskrēja, paņēma sūkli, pildīja to ar etiķi, uzsprauda to niedrē un dzirdēja Viņu.

Bet citi sacīja: "...redzēsim, vai Ēlija nāks un glābs Viņu."

Bet Jēzus atkal iekliedzās stiprā balsī un izlaida...

"Stiprā balsī." Stiprā balss! Skatieties.

Bet Jēzus mirdams iekliedzās stiprā balsī un izlaida garu.

Un redzi, Tempļa priekšgars pārplīsa no augšas līdz apakšai divos gabalos, un zeme trīcēja, un klintis šķēlās,

un kapi atdarījās, un daudzu svēto miesas, kas dusēja, augšāmcēlās.

Un tie izgāja no kapiem pēc Viņa augšāmcēlšanās, nāca svētajā pilsētā un parādījās daudziem.

169 Viena aizraušana jau notika.

Trīs notika Vecajā Derībā, tiem sagatavotajiem, pie kuriem nāca Tā Kunga Vārds. Saprotat? Tā Kunga Vārds atnāca pie Ēnoha. Tā Kunga Vārds atnāca pie Ēlijas, Viņa pravieša. Saprotat? Jēzus bija Tā Kunga Vārds. Saprotat?

170 Paskatieties uz Veco Derību, uz tiem Vecās Derības svētajiem, kad bija šīs aizraušanas sākums. Pievērsiet uzmanību 50. pantam. Viņa skaļā balss uzmodināja Vecās Derības svētos tieši tāpat, kā tā skaļā balss uzmodināja Jēzu...tas ir, uzmodināja Lācaru. Saprotat? Tā skaļā balss uzmodināja.

Bet otrā Aizraušana piepildās 2. Tesaloniķiešiem 4. nodaļā. Paņemsim un izlasīsim to. Mēs tikko kā lasījām to pirms dažām minūtēm.

Es gribu, brāļi, lai jūs būtu skaidrībā par tiem, kas aizmiguši, un lai jūs nenodotos skumjām kā...

Tā ir 1. Tesaloniķiešiem 4:12-18. Tā būs otrā Aizraušana. Otrā Aizraušana būs Līgavas paņemšana.

171 Vecās Derības svētie ir iegājuši Viņa Klātbūtnē, paradīzes vairs nav. Un Vecās Derības svētie uzcēlās augšā, kad atskanēja Viņa skaļā balss, kad Viņš iekliedzās un izlaida garu. Bet kāpēc? Upuris, samierināšana par viņu grēkiem, kuru viņi gaidīja, ticēdami, ka atnāks tas nevainojamais Jērs, viņi bija nesuši upuri, jēru. Bet, kad Viņš nomira un izlaida garu, Viņš iekliedzās skaļā balsī, un Vecās Derības svētie uzmodās.

Pievērsiet šeit uzmanību kļiedzienam un balsij, tas pats notiek Viņa Atnākšanā. Saprotat?

“Izlaida Garu.” Un, kad Viņš to izdarīja, Upuris bija pilnīgs, un paradīze iztukšojās. Un Vecās Derības svētie atgriezās uz zemes, staigāja pa zemi un iegāja kopā ar Viņu, kad Viņš tika aizrauts.

172 Dāvids tur sacīja: “Pacelieties, mūžīgie vārti, un topiet augstāki.” “Viņš paņēma gūstekņus un deva dāvanas cilvēkiem,” un Vecās Derības svētie iegāja kopā ar Viņu.

173 Viņi pajautāja: “Kas ir šis taisnības Ķēniņš?”

174 “Godības Kungs, kam vareni karapulki.” Vareni karapulki, lūk, viņi ienāk, maršēdami. Jēzus izveda gūstekņus, un, lūk, Viņš nāk kopā ar Vecās Derības svētajiem. Un iegāja tur jaunajos vārtos un pateica: “Pacelieties, mūžīgie vārti, un topiet augstāki. Un lai ienāk Godības Ķēniņš.”

No iekšienes atskanēja balss, jautāja: “Kas ir šis Godības Ķēniņš?”

175 “Tas Kungs, stiprais cīņā.” Vārti atvērās. Un Jēzus, Uzvarētājs, izveda gūstekņus, tos, kas ticēja Viņam un pie kuriem bija nācis Vārds. Tur gulēja Vecās Derības svētie, gaidīdami, “Viņš izveda gūstekņus, uzkāpa augstumā”, savāca Vecās Derības svētos un iegāja. Tā ir viena aizraušana, kas jau bija.

176 Nākamā Aizraušana notiek (2. vēstule Tesalonīķiešiem) Draudzei, Līgavai ir jātiek augšāmceltai, jātiek aizrautai Godībā. “Mēs, kas būsīm vēl dzīvi,” tie ir tie ķermeņi, kas vēl būs uz zemes, “nebūsīm priekšā jeb nepatraucēsīm aizmigušajiem. Jo vispirms atskanēs Dieva bazūne un Kristū mirušie augšāmcelsies.” Saprotat? “Bet mēs, kas vēl būsīm dzīvi, tiksīm aizrauti kopā ar viņiem.”

177 Viņdien es stāvēju uz ielas stūra. Un es stāvēju uz...es stāvēju uz ielas stūra un vēroju Veterānu dienas parādi. Un kad tā gāja garām, virzījās tālāk pa ielu, es stāvēju tur kopā ar manu dēliņu Jāzepu. Sākumā tur brauca garām vecie tanki no pirmā kara, nelieli veci tanki. Pēc tam brauca lieli “Šerman” tanki no pēdējā kara un lieli lielgabali ar lielajiem stobriem...ar stobra uzgaļiem un tā tālāk.

Pēc tam nāca zaldāti, mātes ar zelta zvaigznēm. Bet pēc tam garām brauca platforma, un priekšpusē tur bija “nezināmā zaldāta kaps”. Un tur stāvēja zaldāts, kas apsargāja to kapu. No otras puses stāvēja jūras kājnieks, bet no citas puses – jūrnieks. Un tur bija uztaisīts norobežojums, un otrā pusē sēdēja kāda māte ar zelta zvaigzni, viņa bija zaudējusi savu dēlu. Tur pie galda sēdēja jauna sieva ar nolaistu galvu, viņa raudāja. Viņai blakus sēdēja noskrandis puisēns, un viņam pa seju lija asaras, viņš bija palicis bez tēta.

Es nodomāju: “Cik skumji! Es stāvu šeit un skatos, redzu šos padzīvojušos...ir palicis pavisam maz to zaldātu, maršē tur, sakropļoti un padzīvojuši, armijas formastērpā, taču viņus izrāda ar lepnumu, jo viņi ir amerikāņi.”

Es nodomāju: “Ak, mans Dievs!”

178 Reiz atskanēs sprādziens no debesīm un mirušie Kristū augšāmcelsies pirmie. Tie Vecās Derības svētie no tiem laikiem, kuri gaida; atskanēs sprādziens, un viņi iznāks no turienes pirmie un ieies augšāmcelšanā. Bet mēs pievienosimies tai ierindai, dodoties uz debesīm; šie vecie mirstīgie ķermeņi izmainīsies un kļūs līdzīgi Viņa godpilnajam ķermenim. Tā tik būs parāde, kad vienā jaukā dienā mēs dosimies uz debesīm šīs gaidāmās Aizraušanas laikā, ak, ar lepnumu rādot uz savām krūtīm Jēzus Kristus Asinis, Dieva Vēstījumu tam laikam, kurā viņi dzīvoja. Lūk, kādu stundu mēs gaidām, brāli.

179 Paskatieties, mēs jau beidzam. Otrajā augšāmcelšanā visi... Pirmā jau bija. Otrā šobrīd ir pavisam tuvu, būs...ļoti tuvu.

180 Lūk, trešā, tie ir tie divi liecinieki no Atklāsmes 11:11 un 12. Un viņi ir tie, kas atgriezīsies ar Kristus Garu, lai liecinātu ebrejiem, kā Jāzeps saviem brāļiem. Un atcerieties: “Viņu mirušie ķermeņi gulēja uz ielas trīs ar pusi dienas. Pēc tam viņos iegāja dzīvības gars un viņi tika aizrauti, paņemti debesīs.”

Te nu jums ir trīs Jaunās Derības aizraušanas. Trīs Vecās Derības aizraušanas, tās visas beidzās.

181 Tagam mēs esam gatavi, gaidot aizraušanas...kad tiks Aizrauti svētie. Tas ir izteikts, un tā arī būs. Kad Dievs kaut ko runā: “Visas debesis un zeme zudīs, bet tas Vārds noteikti piepildīsies.”

182 Kad Dievs pateica vēl toreiz 1. Mozus 1. nodaļā, Viņš pateica: “Lai top Gaisma,” un varbūt pagāja simtiem gadu, pirms gaisma parādījās. Viņš pateica: “Lai top palma. Lai top ozols. Lai top tuksnesis. Lai top kalns. Lai top *tas*.” Viņš to izteica. Saprotat? Un, ja tas iznāca no Viņa mutes kā Vārds, tad tam ir jāizpaužas. Tā tam ir jābūt. Kad...

183 Tad viendien Viņš izsauca Savu tautu. Un Viņš bija uzrunājis cilvēku, vārdā Mozus, caur Uguns Stabu, Gaismu, caur svēto Uguni. Bet Mozus ne... Cilvēki neticēja Mozum, tāpēc Viņš sacīja: “Atved viņus pie šī kalna.”

184 Un tajā rītā tas kalns bija vienās Ugunīs, tāpat bija gaismas un zibeņi. Un tauta sacīja: “Lai Dievs nerunā. Lai runā Mozus,” redziet, “lai mēs nemirtu.”

185 Dievs sacīja: “Es vairs nerunāšu ar viņiem tādā veidā, taču Es celšu viņiem pravieti.” Es runāšu caur viņu. Un, ja viņa teiktais piepildās, tad klausiet viņu, jo Es esmu ar viņu.” Un tā, Viņš to izteica. Viņš pateica, ka tas notiks.

186 Paskatieties uz to pravieti Jesaju, kurš tur stāvēja; cilvēks, gudrs cilvēks, viņam ķēniņa priekšā bija laba reputācija, jo viņš bija dzīvojis blakus ķēniņam Usijam, kas bija liels cilvēks. Reiz viņš pamēģināja ieņemt sludinātāja vietu un iegāja iekšā; viņš tika sist ar spitālību.

Un tieši to es sacīju uzņēmējiem. Nekad nemēģiniet ieņemt sludinātāja vietu. Nekādā gadījumā! Palieliet savā vietā. Saprotat? Dariet to savu darbu, kuru Dievs ir ielicis...pateicis jums darīt. Ja tu esi pirksts, tad tu nevari kļūt par ausi. Ja tu esi auss, tu nekad nekļūsi par degunu, degunu vai aci. Saprotat? Palieliet savā pozīcijā.

187 Jūs nesen pa translāciju dzirdējāt to svētrunu: “*Nemēģini pakalpot Dievam.*” Dāvids bija svaidīts ķēniņš. Visa tauta gaviļēja un kļiedza: “Pareizi!” Taču viņš vispār neapspriedās ar Dieva pravieti. Un tas cilvēks nomira, un viss sagāja greizi. Nemēģiniet izdarīt Dievam pakalpojumu. Gaidiet Dieva laiku. Lai tas tiek izdarīts Viņa veidā. “Es sākšu *šo* vareno lietu. Būs, lūk, *tā*.” Esi uzmanīgs, brāli.

188 Lūk, Dāvids zināja, kas un kāpēc. Tajā laikā uz zemes bija Nātans. Viņš ar to vispār neapspriedās. Viņš apspriedās ar vadītājiem pār simtiem un tūkstošiem. Visa tauta gaviļēja, kļiedza un dejoja. Tā vietā... Viņiem bija visas reliģiskās darbības, taču tas nesakrita ar Dieva Vārda kārtību, un tas cieta neveiksmi.

Jebkas, kas nesakrīt ar Dieva Vārda kārtību, cietīs neveiksmi. Tikai Dieva Vārds stāvēs mūžīgi. “Debess un zeme zudīs, bet Mans Vārds nezudīs.”

189 Paskatieties uz Jesaju, tur stāvēja tas intelligentais jaunais cilvēks. Negaidot pār viņu nonāca Gars. Viņš nevarēja pateikt citādāk. Viņš bija pravietis. Viņš sacīja: “Lūk, jaunava taps grūta.” “Mums ir piedzimis Dēls, ir piedzimis bērns, ir dots Dēls. Viņu nosauks vārdā: “Padomdevējs, Miera Valdnieks, Varenais Dievs, Mūžīgais Tēvs. Viņa gals...Viņa valdījums būs uz Viņa pleciem. Beigas... Viņa valdīšanai nebūs beigas.” Kā gan tas cilvēks ar savu prātu varētu pateikt, ka jaunava taps grūta?

To gaidīja visi. Tas jau bija izteikts. Tas bija TĀ SAKA TAS KUNGS. Tam bija jāpiepildās, jo tas bija Dieva Vārds. Tāds pats, kāds tas bija 1. Mozus grāmatā, kad Viņš iedēstīja tās sēklas jūras dzelmē, kad “tā bija neiztaisīta un tukša, un ūdens pār dziļumiem,” saprotiet, tam bija jāpiepildās. Un reiz, astoņsimt gadus vēlāk jaunavas klēpī tika ieņemta Dieva Sēkla, radīta Sēkla. Viņa piedzemdēja Dēlu.

190 Viendien tas Dēls tur nostājās, Viņš sacīja: “Lācar, nāc ārā!” Un cilvēks, kas bija miris pirms četrām dienām, satrūdējis (viņa degums bija iekritis, smirdēja), viņš iznāca. Sacīja:

“Nebrīnieties par to, jo pienāks stunda (āmen), kad visi, kas atrodas kapā, izdzirdēs Dieva Dēla balsi!”

Tāpēc tas jau ir izteikts. Tieši tā tam ir jānotiek. Būs Aizraušana. Ak vai!

191 Es atceros, kā manā pēdējā svētrunā Kalifornijā (es jau biju domājis, ka vairs nekad tur neaizbraukšu) es paredzēju, ka “Losandželosa nogrims okeānā. TĀ SAKA TAS KUNGS”, tā notiks. Ar to ir cauri. Tā ir nolemta. Ar to ir beigas. Kad tieši? Es nezinu, kad, taču tā iegrimis. Uzreiz pēc tam sāka kratīt un mētāt zemestrīces.

192 Atcerieties, daudzi no jums todien stāvēja tieši tajā vietā pie tās klints, kad tur nonāca tas eņģelis un no debesīm nolaidās tā Gaisma un Uguns, pie tās klints, kur mēs stāvējām. Akmeņi atdalījās no kalniem un krita it visur. Atskanēja trīs spēcīgi sprādzieni. Es sacīju: “Tiesa nonāks pār rietumu piekrasti.” Divas dienas pēc tam teju vai nogrima Aļaska.

193 Atcerieties, tas pats Dievs, kas pateica to, pateica: “Losandželosa ir nolemta.” Un ar to ir cauri. Es nezinu, kad. Es nevaru jums pateikt.

194 Es pats nezināju, ko es pateicu. Taču, lūk, šis brālis, man šķiet... Nē. Manuprāt, viens no brāļiem Mouzliem izveda mani tur uz ielas. Es nezināju, ko tas nozīmēja, kamēr es nepaskatījos. Es paskatījos Rakstos.

Un Jēzus sacīja: “Kapernauma, Kapernauma, cik reizes...” Tas ir: “Tu, kas esi paaugstinājusies līdz debesīm, tiks iemesta ellē. Jo, ja tie lieli darbi, kas tika izdarīti tevī, būtu izdarīti Sodomā, tad tā stāvētu vēl šodien.” Bet Sodomā tai laikā jau bija zem zemes aptuveni simtu piecdesmit gadus, un arī Kapernauma šodien ir ūdenī.

195 Un tas pats Dieva Gars, kas pateica visas šīs lietas un izdarīja visas šīs lietas, toreiz pateica: “Ak, Kapernaumas pilsēta, kas saucies eņģeļu vārdā, Losandželosa, kā tu esi paaugstinājusies līdz debesīm! Pati sātana sakne un tronis,” saprotiet, “tu esi paaugstinājusies.”

196 Tā ir sludinātāju kapsēta. Labi cilvēki brauc uz turieni un mirst kā žurkas. Kāds posts!

197 “Tu, kas saucies eņģeļu vārdā: ja Sodomā būtu izdarīti tādi vareni darbi, kādi tika izdarīti tevī, tad tā stāvētu vēl šodien. Taču ir pienākusi tava stunda.”

Skatieties un ieraudzīsiet. Ja tā nenotiks, es esmu viltus pravietis. Saprotat? Te nu tā ir. Viņa tur guļ.

198 Es atceros to vakaru... Pirms es to ieraudzīju, es ieraudzīju Līgavas priekšskatījumu. Es stāvēju tur un ieraudzīju skaistu sievieti, ļoti pieklājīgi apģērbtu un tā tālāk, kas maršēja, lūk, *šajā* virzienā. Tajā vīzijā man blakus Kāds stāvēja. Un es ieraudzīju... Sacīja: “Tas ir Līgavas priekšskatījums.” Es ieraudzīju, ka Viņa gāja garām. Viņas parādījās no *tās* puses un gāja pa apli.

199 Es izdzirdēju, kā tas tuvojas, kā tuvojas draudzes no *tās* otras puses. Parādījās Āzijas draudze. Ak, kāda netīrība! Parādījās Eiropas draudze. Ak vai! Bet tad es sāku dzirdēt rokenrolu, un tā bija mis Amerika, draudze, un viņai vispār nebija drēbju. Viņa turēja sev priekšā avīzei līdzīgus papīriņus, pelēkus, dejodama rokenrolu; mis Amerika, draudze.

200 Es stāvēju tur Viņa Klātbūtnē. Es nodomāju: “Ak, Dievs, kā kalpotāji, vai tiešām tas ir viss, ko mēs spējām izdarīt? Vai! Vai!” Jūs saprotat, kāda tā ir sajūta. Tad es nodomāju: “Dievs, noslēp mani. Kaut es tiktu prom no šejienes. Vai tiešām tas ir viss, ko mēs esam paveikuši un ko mēs esam radījuši, vai tiešām tas ir tas, kas...”

201 Un tad, kad šīs sievietes aizgāja garām, visādi kratoties un tā tālāk, ar īsiem matiem un sakrāsotām sejām... Un, kad viņas tā gāja garām, it kā būdamas jaunavas Kristus... Un, kad viņas tā aizgāja garām, es aizgriezu galvu, zini, turēja to manā priekšā. Tas bija...viņu mugurpuse bija kaunpilna. Un tā nu viņas gāja tādā izskatā. Un es aizgriezos, lai raudātu.

202 Es pateicu... Es vienkārši nespēju to izturēt. Viņš tur stāvēja, un es zinu, ka es esmu draudzes kalpotājs, un lūk, ko esmu Viņam sagatavojis. Es sacīju: “Ak, Dievs, es nespēju skatīties uz to. Ļauj man nomirt. Ļauj man...ļauj man izzust,” un tādā garā.

203 Bet tikko kā viņas aizgāja... Katru reizi, kad kāda no viņām gāja garām, viņas aizgāja līdz noteiktai vietai, bet tad iekrita. Es dzirdēju to skaņu, kad viņas krita lejā.

Pēc tam es izdzirdēju kaut ko līdzīgu “*Kristus kareivji, uz priekšu!*” Es paskatījos, un, lūk, parādījās tā svēto meitenīšu grupa; viņas bija tieši tādas: visas pieklājīgi apģērbtas, viņu mati uz muguras līdz apakšai, pievilcīgas, tīras, šādi maršēdamas Evaņģēlija solī. Viņa bija Vārds. Šķiet, ka bija pa vienai no katras valsts. Es skatījos uz viņām, kad viņas gāja garām, un redzēju, kā viņas gāja garām. Tā vietā, lai noietu lejā, viņas sāka celties augšā.

Es ievēroju, ka viena no viņām mēģināja...divas vai trīs no viņām mēģināja, gāja ārā no ierindas. Es iekliedzos: “Stāviet ierindā!” Un vīzija mani atstāja. Bet es stāvēju istabā un kliežu: “Stāviet ierindā!” Ierindā, kas...

204 Interesanti, varbūt tas viss jau ir beidzies? Varbūt Līgava jau ir izsaukta? Varbūt tieši to mēs piedzīvojam šodien?

Viņai ir jātiek izveidotai un uztaisītai pēc Kristus tēla, bet Kristus ir Vārds. Tikai tā. Saprotat? Tas ir tur, Vārdā. Tas... Saprotat? Neko nedrīkst pielikt. Tā nevar būt sieviete ar vienu roku kā cilvēkam, bet otru kā suņa ķepu. Tam ir jābūt precīzi Tā Kunga Vārdam, kā arī Viņš ir Vārds. Līgava ir Līgavaīņa daļa. Sieviete ir daļa no sava vīra, jo viņa ir paņemta no vīra. Ieva bija Ādama daļa no viņa sāna. Tā arī Līgava ir paņemta nevis no kādas konfesijas, bet no Dieva Vārda, kas ir šim laikam, azotes.

205 Aizraušana!

Tā Kunga bazūne, kad skanēs, celsies Kristū mirušie,

Kad reiz ausīs lielās dienas jaunais rīts.

Un kad izredzētie mājupceļā kopā pulcēsies,

Kad tas saraksts...

Un centīsimies visi būt tur, draugi. Lai Dievs jūs svētī.

206 Tas ir izteikts. Tam ir jāpiepildās. Tas piepildīsies. Un nedaudz... [Pārtraukums magnetofona lentas ierakstā–Tulk.]

Ļaudis, neviens negrib mirt. Neviens negrib aiziet pazušanā. Atļaujiet pateikt jums: lai ko arī jūs darītu... Nav nozīmes, cik kārtīgi jūs ejat uz draudzi un cik ļoti uzticīgi jūs esat savai draudzei. Tas ir jauki, nekas pret to. Jums būtu jāiet uz draudzi. Dariet to. Turpiniet iet uz draudzi. Taču, lai kā tur nebūtu, vienkārši atmetiet savas tradīcijas un virzieties tālāk Kristū. Jo vienā no šīm dienām tas atskanēs, un jūs tiksiet atrasti ar zvēra zīmi uz jums, un nesapratīsiet, kas tas ir, līdz būs jau par vēlu. Pilnīgi pareizi.

207 Lai Dievs jūs svētī. Piedodiet, ka es jūs aizturēju. Un atcerieties... Es pārāk ilgi aizturēju šeit cilvēkus. Tā tas ir. Un to ziedojumu, kuru jūs savācāt man... Es neprasīju tev to darīt, brāli. Tas, ak, tas ir jauki. Paņemiet to un samaksājiet šim motelim par pārtērēto laiku, jo es aizkavējos. Vienkārši man šeit bija dažas lietas. Man šeit par Aizraušanu ir vēl kādas astoņas vai desmit lappuses, taču es...vienkārši man nebija laika tam visam. Lai Dievs jūs svētī.

208 Vai jūs mīlat Kungu Jēzu? [Sanāksme saka: “Āmen.”–Tulk.] Tagad brītiņu mierīgi pastāvēsim, klusām, cieņpilni, un atcerieties, ko es pateicu. Atcerieties, mēs dzīvojam pēdējās stundās.

*Tās valstis šķeļas, un Israēls mostas,
Tās zīmes, kas teiktas mums Bībelē;
Pagānu Dienas ir skaitītas,
Tautas, šausmu pārņemtas,
Ak, atgriezieties, izklīdušie, pie savējiem.*

*Izpirkšanas diena ir tuvu jau,
Cilvēku sirdis dreb bailēs;
Ar Dieva Garu piepildīts esi,
Lai lukturis tavs apgriezts un tīrs,
Lai skats tev uz augšu, izpirkšana ir tuvu jau.*

Vai jūs to zināt?

Viltus pravieši melo, Dieva Patiesību tie noliedz...

Mēs zinām, ka tas viss ir patiesība. Vai ne? [Pārtraukums magnetafona lentas ierakstā–Tulk.]

*Viņu mīlu es, Viņu mīlu es,
Jo Viņš pirmais mani mīlēja
Un glābšanu man Golgātā
Viņš nopirka.*

209 Cik daudzi no jums patiešām Viņu mīl? Paceliet rokas. Nu, kamēr mēs to vēlreiz dziedāsim, es gribu, lai jūs paspiežat roku kādam jums blakus. Sakiet: “Lai Dievs tevi svētī, piligrim.” Mēs taču esam piligrimi, vai ne? [Sanāksme saka: “Āmen.”–Tulk.] Piligrimi un svešinieki.

Viņu mīlu es,

Tieši tā, taisni pāri galdam.

Viņu mīlu es,

*Jo Viņš pirmais mani mīlēja
Un glābšanu man Golgātā
Viņš nopirka.*

210 Vai jūs gribat tikt Aizraušanā? [Sanāksme saka: “Āmen.”–Tulk.] Kurš no jums ir ieinteresēts iekļūt Aizraušanā? Sakiet: “Dievs, es no visas sirds gribu tajā tikt.”

“Dieva rokās atdodies,” vai jūs zināt to dziesmu? Vai tu zini to, māsa? “Dieva rokās atdodies”. Es nezinu, kā... Kur īsti tā ir? Hm?

Dieva rokās atdodies

Un uz augšu paskaties.

Viņš ir tas, kurš nepiemānīs,

Dieva rokās atdodies.

Vai jums tā patīk?

Kad pa Viņa taku iesi,

Dievam uzticību glabāsi.

Dvēsele kad augšāmcelsies,

Gaismas mājās nonāksi.

Dieva rokās atdodies

Un uz augšu paskaties.

Viņš ir tas, kurš nepiemānīs,

Dieva rokās atdodies.

Es gribu, lai tagad jūs uz brītiņu noliecat galvas.

Visas zemes bagātības

Izzūd, un vairs nav nekā,

Tikai debess bagātības

Sakrāj, sakrāj, sakrāj tās.

Dieva rokās atdodies

Un uz augšu paskaties.

Viņš ir tas, kurš nepiemānīs,

Dieva rokās atdodies.

211 Ar noliektām galvām un aizdomājoties par to, zinādami, ka mēs noliecam galvas pretim pīšļiem, no kuriem mēs tikām paņemti un kuros mēs reiz atgriezīsimies; zinādami, ka mūsos ir dvēsele, kurai būs jādod atbilde Dieva priekšā. Un, ja jūs jūtiat, ka jūs vēl neesat gatavi tai Aizraušanai, ja tā atnāktu šovakar, un jūs gribētu, lai jūs piemin lūgšanā, tad vienkārši paceliet roku. Mums nav vietas, lai aicinātu pie altāra. Jūsu altāris tik un tā atrodas jūsu sirdī. Paceliet roku. Lai Dievs tevi svētī, tevi, tevi. Ak!

“Brāli Branham, es jūtu, ka es neesmu gatavs. Es, patiešām, es...es gribu būt kristietis. Es esmu mēģinājis tāds būt, taču vienmēr kaut kas pietrūkst. Es zinu, ka es...es vienkārši neesmu tāds, kādam man ir jābūt.”

“Dievs, apžēlojies! Es paceļu savu roku. Esi man žēlīgs!”

Šajā nelielajā grupā jau pacēlās aptuveni divdesmit vai trīsdesmit rokas; ceļas vēl.

212 Dārgais Dievs, Tu zini, kas atrodas aiz tās rokas, tur lejā, sirdī. Es lūdzu, dārgais Dievs. Es esmu atbildīgs tikai par vienu – runāt Patiesību. Un, dārgais Dievs, viņi grib izglābties. Viņi patiešām grib. Viņi negrib kaut ko tādu, kas ir tikai kaut kādas emocijas, kaut kas uzkurināts, kaut

kādu konfesionālo sistēmu, kaut kādu ticības mācību, kaut kādas pieliktas dogmas. Viņi saprot, Tēvs, ka ir vajadzīgs tīrs, neaptraipīts Dieva Vārds. Viss pārējais zudīs, pat debesis un zeme, taču Tas nezudīs. Un, ja mēs būsim šis Vārds, tad zeme zem mūsu kājām zudīs, bet mēs nekad nevarēsim zust, jo mēs esam tas Vārds, Līgavaiņa Līgava.

213 Es lūdzu par katru, lai Tu dāvā viņiem, Tēvs, tā ir mana patiesā lūgšana. Un piedod man, Tēvs, ka šovakar esmu tik nervozs, iebrāzos šeit tik vēlu un...un uztraucos, un runāju lauzītā un raustītā valodā. Varenais Svētais Gars, kaut kā savieno to visu Savā Dievišķajā veidā un nodod to no manas sirds cilvēku sirdīs, un to vadmotīvu un mērķi, kas ir manā sirdī attiecībā uz Tevi. Lūdzu, Kungs! Un izglāb to, kuru var izglābt. Pievelc pie Sevis, Kungs. Un lai mēs esam gatavi tai Aizraušanas stundai, kas ir ļoti tuvu. Jo es lūdzu to Jēzus Vārdā. Āmen.

Lai Dievs jūs svētī.

Tagad sanāksmes priekšsēdētājs.

Aizraušana

(The Rapture)

Šo svētrunu brālis Viljams Marions Branhams sludināja sestdienas vakarā 1965. gada 4. decembrī Pilnā Evaņģēlija uzņēmēju starptautiskajā banketā, Viesnīcā "Ramada", Jumā, Arizonas štatā, ASV. Ieraksts ar numuru 65-1204 ilgst 1 stundu un 42 minūtes. No angļu valodas uz latviešu valodu tulkots 2021. gadā.